

શ્રીસકલચન્દ્રવાચકકૃત

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન પુણ્ય પ્રકાશ-સ્તવન

સં. ડૉ. શોભના આર. શાહ

પ્રસ્તુત પ્રત ૧૦.૫ સે.મી. લાંબી અને ૨૪.૫ સે.મી. પહોળી છે. ઉપર નીચે બન્ને તરફ હાંસિયો આપવામાં આવ્યો છે. દરેક પાનાની અંદર ૧૨ થી ૧૩ લીટીઓ છે. બન્ને બાજુ લખેલી પ્રત છે. પૃષ્ઠ ક્રમાંક જમણી બાજુએ લખેલા છે. લા.દ.ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિરમાંથી પ્રત ક્રમાંક ૮૦૬૪ના આધારે આ પ્રત તૈયાર કરી છે. હાંસિયામાં ખૂટતા શબ્દો ઉમેરેલા છે.

પ્રસ્તુત પ્રતમાં કુલ ૨૦ પૃષ્ઠ છે. પ્રતની ભાષા-જૂની ગુજરાતી છે. તેનો લેખ સમય સંવત્ ૧૭૩૮ વર્ષે વૈશાખવદ એકમ અને શુક્રવાર છે. તેના લેખક વન્દાવન અનહિલ્લપત્તનપુરના ચાતુર્વેદી મોઢ જ્ઞાતિના છે.

આ પ્રતમાં કુલ ૫૧ ઢાઢ છે. પ્રત્યેક ઢાઢની સાથે તેના ઢાઢ તથા રાગ આપવામાં આવેલા છે. ઢાઢ દેશ્ય ભાષામાં છે. કુલ કડી ૪૮૫ છે.

કર્તાનો પરિચય :

આ સ્તવનના કર્તા વાચક સકલચન્દ્ર ગણિ છે. સ્તવનની છેવટની કડીમાં તેઓ પોતાને 'સકલમુનિ' તરીકે ઓઢઢાવે છે. તપાગચ્છમાં શ્રીઆનન્દવિમલસૂરિની પાટે વિજયદાનસૂરિ અને તેમની પાટે હીરવિજયસૂરિ થયા, તેમના શાસનમાં પોતે આ રચના કર્યાનું છેલ્લી ઢાઢમાં નિર્દેશ છે. ત્રંબાવતી (ખંભાત) નગરમાં થંભળ પાર્શ્વનાથના સાંનિધ્યમાં વિ.સં. ૧૬૨૮ (વસુ શ્રવણ હૃદયાંબુજે જીવં સૂરો)માં આ સ્તવન રચ્યું છે. કર્તાનો સત્તાકાલ ૧૬મા શતકનો પશ્ચાર્ધ તથા સત્તરના શતકનો પૂર્વભાગ હતો.

શ્રીસકલચન્દ્રવાચકકૃત

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન પુણ્યપ્રકાશ

॥ ૐ ॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ રાગ ગોડી ॥

- ૧ ઋષભ અજિત સંભવ જિનો । અભિનંદન સુમતીશો ।
પદમપ્રભ સુપાસોરિહો । ચંદ્રપ્રભ સુવિધીશો ॥૧॥ ઋં ॥

२. चंदिइ सीतल जिन सिअंसो । वासुपूज्य जिणंद रे ।
 नमो विमल अनंत धम्मो सांतिनाथ मुणिंद रे ।
 कुंथु अर जिन मल्लि सुव्रत । नमो श्री नमि नेमि रे ।
 पास जिनवर वीर जगगुरु । त्रिविध धुरि सुमरेमि रे ॥२॥
३. नमी कर्मक्षय सिद्धनइ । तिम नमी आगमसिद्धा ।
 ते गौतम प्रमुखा मुनी विभु-कुंअर तप सिद्धा
 दृढप्रहारी तपसिद्धा ॥३॥ व्रू० ।
४. अति विसुद्धा सुद्ध बुद्धा नमी जिनना गणधरा ।
 सिद्धि बुद्धि सुलद्धि धारक प्रणमीइ मंगलकरा ॥
 पंच वर आचारपालक अट्ट गणिसंपदधरा ।
 पुण्यदिनकर-उदयकारणि प्रणमीइ जगि गणिवरा ॥४॥
- ढाल ।** सरसति अमृत वसइ मुखि वाणी ॥
- राग -** केदारो ॥
५. श्रीजिनवर-प्रवचनना वाचक ।
 जे जगि वरति सुविहित वाचक ।
 श्रुत वाचक दातारो ।
 अढीयदीपना अनोपम मुनिवर ।
 सकल जंतुना अनोपम हितकर ।
 ए पद त्रिभुवन सारो ।
 ते प्रणमीइ त्रिकालो ॥५॥ व्रू० ।
६. नाम गोअ सवण थविराणहो ।
 महफल भणिअं गुणावहो ।
 वंदणं नमणं पडिपुंछणं ।
 बहुपातक-संतति-मोछणं ॥६॥
७. जइ वि सक्ति नही तपदाणनी ।
 चरण सक्ति नही जस दाणनी ।

सकल सिद्धिसुखं जगि जो करइ ।

पंचमंगल कां नवि सो धरइ ॥७॥

ढाल ।

राग - आसाउरी

८ विहरमान जिन मंडलं समरीय मणि उल्हास ।

वासुपूज्य जिनवर तणु भणस्युं पुण्यप्रकाश ॥८॥

९ सशिकर सम शुचि देहना हंसगमनि श्रुतदेवि ।

तुं मुझ मति तुझ मयाकारी मुज वदनांबुज सेवि ॥९॥

१० वासुपूज्य जिन पुण्यप्रकासो सुणतां निजमति भावी ।

बहुभवसंचित पातक जातां माणीसि वली मनावी ।

सुणी पुण्य पुन्याढरायनो संयम लेई प्रतिबुद्धो ।

श्री पदमोत्तर राजऋषीसो जिनपद फासति सूद्धो ॥१०॥ गाथा ॥

११ सिरि वासुपूज्य जिनवर पुण्योदय कित्ति कुंडले सवणे ।

भविआण सुणंताणं विलसति पुण्योदउ भवणे ॥११॥

राग - मालवीगोडी ।

१२ मंगलावती विजय राजति रत्नाकरमिव रत्नपुरं ।

जन तनु भूषण रयण कांतिभर रयणि विणासित तिमिर भरं ॥१२॥

मंगलावती.

१३ पुष्करवर-पुष्करणि सोभित-पुष्करार्थ शुचि दीप वरे ।

तिहां बहु जीवित पुरवविदेहिं जिनघर मंगलदीप भरे ॥१३॥

१४ मेरु शिखर सम बहु जिनवर घर पुर नरनारी प्रमोदकरं ।

वापी कूप सरोवर मंडित बहु विवाहारी रत्नघरं ॥१४॥

१५ तिहां सिरिवासुपूज्यजिना जीवो पद्मोत्तर नरनाथ वरो ।

दुर्जनदमनपरो अति चतुरो राजनीति सुगणाण धरो ॥१५॥

१६ सरणागत जिन वत्सलदाता सूरवीर जनजन जतन करो ।

निजभुजबल-बहु-साधित-जनपद विश्व यशोभर कीर्तिधरो ॥१६॥

राग - गोडी

ढाल - जग जीव मेलो

- १७ एक दिन राजसभा ठिठ अंगद सोभित बाहिं ।
गयणंगणि जिम चंदलो हरि यम सुर तरु छाहि रे ॥१७॥
- १८ भुजबल संसीइ राउ रे पुण्य प्रसंसीइ ।
सची विबुद्धि उपायो रे भुज बल संसीइ ॥१८॥
- १९ विमलबुद्धि मंत्री प्रतई राय भणि सुणि वात ।
नृपई अधिकं भुजबल जेणइ कीजइ रिपुपातो रे ॥१९॥ भुज० ।
- २० बलतुं मंत्री इम भणइ सुणि तूं अम नरदेव ।
पुण्य विना भुज बल नही पुण्यइ सुर-नर सेवो रे ॥२०॥
पुण्य प्रसंसीइ । आंकणी ।
- २१ पुण्यइ लछी घरि रमइ पुण्यइ तनु नीरोग ।
पुण्यइ इंद्री पडवडां पुण्यइ वंछित भोगो रे ॥२१॥ पुण्य० ।
- २२ पुण्यइ सुभोजन रसवती पुण्यइ सुसीली नारी ।
पुण्यइ सुखभरि जीवीइ गज गाजि घरबारि रे ॥२२॥ पुण्य० ।
- २३ पुण्यइ भगता सुत सुता रूप भलूं सुख भोग ।
शोक नही घरि प्रभुपणुं प्रणमइ त्रिभुवन लोगो रे ॥२३॥ पुण्य० ।
- २४ पुण्यइ पुण्या ढो हवो जगि अतुलीबल राय ।
तस पवित्रं चरितं सुणो ते सुणतां सुख थाइ रे ॥२४॥ पुण्य० ।

राग - वेइराडी ॥

- २५ पदमपुरं जगि जाणीइ । सुरपुर सरिखुं अ ठाम रे ।
तिहां तपनो वरनायको दुरित समइ जस नामइ रे ॥२५॥ पद० ।
- २६ एक धनावय सेठिउ तेणि गज आणीइउ एक रे ।
ऐरावण सम आपीउ हरख्यो राय विवेक रे ॥२६॥ पद० ।

२७. अरद्ध राज तस आपीउ बहु साध्या तिणि देस रे ।
नगरी महोत्सव आवीओ हस्ति दीइ उपदेसो रे ॥२७॥ पद० ।
- २८ खटिकाखड लिई लिखइं गज इक भीत सिलोगं रे ।
नृप जन पुरि-जन देखतां कोइ न लहइ अनुयोग रे ॥२८॥ पद० ।

श्लोक

- २९ अविज्ञातत्रयी(त्रयी?) सत्त्वो मिथ्यासत्त्वो लसद्भुजः ।
हा मूढ ! शत्रु-पोषेण किं मित्राणि दूष्यसि ? ॥२९॥

राग - आसाउरी ॥

ढाल - त्रिभुवन पतिजि० ॥

- ३० बहु बुधजन जगि पूछिआ पणि को न लहइ तस पारो रे ।
पारो रे जन पंगु न लहइ जलधी तणो इ ॥३०॥
- ३१ मंत्री एक कहइ सुणो कोइ सुगुरु मिलइ नवि जाय रे ।
भावे तेन विणु एहनु पामीइ रे ॥३१॥
- ३२ नरपति गुरु तेडावीआ आणंदचंद मुणिंदो रे ।
कंदोरे सो प्रवचन-सुरशाखी तणो रे ॥३२॥
- ३३ श्लोकार्थं गुरु पूछतां तिहां गज प्रणमइ गुरु पायो रे ।
थाइ रे तिहां राजसभानइं कौतुकां रे ॥३३॥
- ३४ गुरु कहइ राजन सांभलो ए गज छइ चतुर विचारो रे ।
सारो रे जिम सुरपति घरि ऐरावणो रे ॥३४॥
- ३५ कहइ तुझ तत्त्व मती नथी ए गज तो समकित्तधारी रे ।
सो रीए कह(इ) छइ मति करी आपणी रे ॥३५॥

ढाल - वइराही

- ३६ राजन ज्ञान धरो चित-भाई राजन ज्ञान करो ।
जुगि दुलहो सो हित दाई राजन दुष्टि ज्ञानवंतना धन जगिमाई ।
ज्ञानी शुभ गति जाई ॥१॥राजन० ।

- ३७ अरिहा देव नमो शुणि अरिहो अरिहा सिरि करि देवो ।
अरिहा मंगल शरण करावई करि अरिहाणं सेवो ॥२॥ राज० ।
- ३८ निस्संगी गुरु सुविहित लिंगी उपशम संयम रंगी ।
तस वंदण उपदेस सुणीनई तुं भव समकित संगी ॥३॥ राज० ।
- ३९ संगी देव तजे तुं राजन गुरुपणि तजे संयोगी ।
गुरु नमि संयम योगी धर्म धरे चित्त जिनपति भाखित ।
इम समकितहो भोगी ॥४॥ राजन० ।
- ४० मिथ्यामतिउ परं तन-रोगो मिथ्यामति चित-रोगो ।
मिथ्यामति अति-अंधारुं मिथ्यामति विष सारुं ॥५॥ राजन० ।
- ४१ तिण अवतार सफल जगि कीनो जिणइं तत्त्वइं मति वासी ।
लक्षण दूषण भूषण जाणी विरति लीइ गुणरासी ॥६॥ राज० ।
- ४२ मिथ्यामति असती जन संगति पापी पोष न कीजइ ।
पुण्यखेत धन पोषी राजन दया अनुकंपा कीजइ ॥७॥ राज० ।
- ४३ इधणि आगि न होवति पूरो जलधि नदीं नइ लेखइ ।
तिम सुखि भोग जीवन ही पूरो निजहित करि गुरु शीखइ ॥८॥ राज० ।

ढाल - नेमि जिनेसर राजीओ ॥

राग - रामगिरि

- ४४ तपनो राय संवेगीउ निज चितनई कह चेत रे ।
गज तुझ पुण्यइ रीझवी मिलिउ गुरु हित हेत रे ।
आव्यउ आरय खेतार शुभनई एह ज खेत रे ।
ऊघाडो चित नेत रे
करि तुं मुगति संकेत रे आलि नर भव हारीओ ।
हुं अविवेकी राय रे । ॥१॥
- ४५ राजइं रीद्धइं ही मोहीओ मोहइं मुझ दिन जाइ रे ।
रवि शशि जीवित खाइ रे पुंठि जरा-गज थाइ रे ॥२॥
तपनो राय संवेगीओ

- ४६ लीलापान अंगुठडइयम मानई सुख बाल रे ।
तिम युवति सुख भ्रंतिमां । जाइ मुद्धा मुझ काल रे ॥३॥ तपनो.
- ४७ सुरसुख खीणां जो देखीइं नरसुखनी कुण वात रे ।
विविध उपद्रवइं भव भरयो दीसइ खिण सुखपात रे ॥४॥ तपनो.
- ४८ गजवर लिखित सलोकनो भाव धरी गुरु पासि रे ।
राजा उपशम वासीओ चित दिइ संयमवासि रे ॥५॥ तपनो. ।
- ४९ सीख दिइ निज राजनी नही मुझ राजस्युं काज रे ।
हस्ती जस सिरि ढालस्यइ कलसो सो तु तुम्ह राज रे ॥६॥ तपनो० ।
- ५० धन शुभ खेत्रै रे वावरी राज तजी सब भोग रे ।
संयमधरी महोत्सवइं साधइ संयम योग रे ॥७॥ तपनो० ।
- ५१ शासन हई प्रभावना धर्म मिल्या बहु लोक रे ।
वीनवीओ गजराजीओ राजा कोई विलोक रे ॥८॥ तपनो० ।
- ५२ हस्ती राजनां विहवलां करि धरि वनमांहि जाइ रे ।
सूतां नर शिरि ढालीओ जय जय पुरिजन गाइ रे ॥९॥ तपनो० ।
- राग - श्री राग तथा गोडी ॥**
- ढाल - स तस्सेद (सतरभेद ?) पूजा ।**
- ५३ देखो सुअणो पुण्यविचारी वनि सूतो पणि पूरव पूण्यइं ।
हूओ राजनो धारी ॥१॥ देखो सुअणा पुण्य विचारी । आंचली ।
- ५४ दूटा पंगुल सरिखो देखी सो नर तनु संकोची ।
गजवर राज दिउं तस देखी किंस्युं करि जन शोची ॥२॥ देखो० ।
- ५५ राजिभिलाषी रह्या जे हुंता, जे जे खत्रीपूता ।
ते निरास होइ जन हसिआ जई निज घरि सूता ॥३॥ देखो० ।
- ५६ धनावहो सो राय न मानइ अद्ध राजनो धारी ।
तिणि संग्राम रायस्युं कीनो नृपदल शस्त्र निवारी ॥४॥ देखो० ।

- ५७ जो पुण्याढ्यराय नही मो(मा)नइ तस शिर वज्र लुणेशि ।
इम आकाशि सुणी सुरवाणी जण पुण्याढ्य थुणेशी ॥५॥ देखो० ।
- ५८ धनावहो पणि अंबर-वाणी सुणीय राय-पगे लागो ।
देश देश पुण्याढ्य रायनो यशपडहो जइ वागो ॥६॥ देखो० ।
- ५९ इंद्रसरीखो राज करंतइ राय भण्यो वनपाल ।
तपनराज ऋषि तुझ वति अम्हे दर्शन दुरितां गालइ ॥७॥ देखो० ।
- ढाल** - सीमंधर जिन त्रिभुवन भानुनो । अथवा चंदाइणिनो ।
- ६० पुरि तिणि ज्ञानी चंदो उग्यो ।
तिण जन-तिमिर गयो अति-सूगो ।
गुहमुखि अमृत पीइ जन झूक्यो ।
तिणि मिथ्या-रोगि जन मूक्यो ॥१॥
- ६१ राजऋषि सोइ धर्म सुणावइ ।
भविक सभानां पाप हणावइ ।
इति वचनामृत राय सुणीनइ ।
तस वनपाल दरिद्र हणीनइ ॥२॥
- ६२ हरखइ गजवरस्युं गुरु वंदइ ।
गुरुदरिणि निजपाप निकंदइ ।
चतुवि[ह]धर्म सुणी गुरु पासि ।
भूपति धरमइं निजचित वासि ।
शु(सु)गुरुवचनां सतत उपासइ ॥३॥
- ६३ कोइ जीव विवहारीय-रासी ।
जीवायोनि तिणि लाख चउरासी ।
भमता वार अनंता वासी ।
शठ न कहइ हित आप विमासी ॥४॥
- ६४ जे जगमां छइ वस्तु विनासी ।
तस कारणि मूढातिप्रयासी ।

- पाप जीव मरइ विषयासी ।
नरकि वसइ नर अभिषयलासी ॥५॥
- ६५ अति होइ जगि अमिलवि सूनो ।
जस मोह लागो विभव वधूनो ।
जइ पणि जीव होइ अतिजूनो ।
तो हइ पणि रहइ माथा सूनो ॥६॥
- ६६ चउगति जीव तणां दुख चिंती ।
चतुरा धर्मरामिति रमंति ।
भव अरण्यमां ते न भमंता ।
विषयविषं जगि ते हू विमंता ॥७॥
- ६७ तपन-राजऋषिनी ए वाणी ।
सुणिय नराधिप शुभमति आणी ।
निजशरीर संकोच निदानं ।
पूछति सुगुरु ज्ञाननिधानं ॥८॥
- ढाल-राग देशाख । चंद्रिका चोपड्यो चित ठरइ । अथवा धन समता शुचि
लता ॥
- ६८ सुणिह तुं एक लखमीपुरं ।
हता मित्र तिहां तीज(न) रे ।
चउद वरसाति प्रेमालूआ ।
कुमारा कुलइं पीनरे ॥९॥
- ६९ पुण्यवंता जगे ते नरा जण्या तेह प्रमाण रे ।
जेहनइं साधुनां दरिशनं दिइ साधुनइ मान रे ॥१०॥ पुण्यवंता० ।
- ७० एक दिनि गहनि रमता गया भला क्षत्रियपूत रे ।
वामण राम संग्राम भला सुणो तेहनं सूत रे ॥११॥ पुण्यवंता० ।
- ७१ निजशरीरइ निरहो मुनी विगतपाप निसंग रे ।
वामणि काउसगि देखीओ हवो वंदण रंग रे ॥१२॥ पुण्यवंता० ।

- ७२ वामन कहइ सुणो बंधवा छते धर्मनइं योग रे ।
जे नरा साधुनइं नवि नमइ ग्रह्या कुमती निरोगी रे । पुण्यवंता० ।
- ७३ संयमी साधुनि दर्शन जस ऊपजि तोष रे ।
निज घरि शक्ति भगति करी करइ पात्रनु पोष रे ॥६॥ पुण्यवंता० ।
- ७४ इम कहौ वामनि वंदिओ पड्यो वामन पूठि रे ।
मुनि परसेदनो बिंदुओ जोइओ चुअज ठिदे ॥७॥ (?)
- ७५ कंटक मुनितणइं लोचनइं कहौ आवीओ पडि रे ।
नयणथी पणि रे खटकइ धणुं एतो वामण दीठ रे ॥८॥
- ७६ बंधवा कंटको काढीइ निज पास स्युं एह रे ।
हुं अटारो कृतांतइं करयो अति वामणो देह रे ॥९॥
- ७७ राम कहइ हुं पशु परि थई चडी तुं मुझ पूठि रे ।
कंटको काढी तुं वामणा निज पुण्य न ऊठि रे ॥१०॥
- ७८ बाहिं संग्रामि अवलंबीउ चडी रामनी पूठि रे ।
वामणि कंटक तु काढीओ हवि सर्व मनि तुठि रे ॥११॥
- ७९ वामणि कंटको काढतां मुनि तनू मलै दुरगंधि रे ।
व्याकुलि अंग संकोचीउ पड्यो अशुभ शुभ बंध रे ॥१२॥
पुण्यवंता जगि ते नरा ॥

ढाल-राग- आसाउरी ॥ जिनवर स्युं मेरु चित लीनो-ए ढाल ॥

- ८० मुनि निकंटक लोचन करी बाल्यो जातिगारव इम चडीउ रे ।
मुझ खत्री विणुं ए कुण काढति बंध शुभाशुभ पडीओ रे ।
वेयावचादिक शुभ फल दायक सुकृत करी मद तजीइ रे ।
अतिकढिआ साकर रस सरीखो । शुभ अनुभोगो भजीइ रे ॥१॥
मुनिनि कं. ।

- ८१ कंटकस्युं आपण उद्धरीओ भवसमुद्रथी जीवो रे ।
इति सुमित्र प्रति वामण बोल्हो एह पुण्य चिरंजीवो रे ॥२॥ मुनि० ।

- ८२ हसति राम कुमार पणि बोल्यो हूं पशु परि तुम्ह कीनो रे ।
कहइ संग्राम रामनि हसतां हीन फलइ शुभ दीनो रे ॥३॥ मुनि० ।
- ८३ अनुक्रमि ते निजजीवित पाली सवि परलोक पहुतारे ।
राम-जीव तुझ हस्ति हुईनई तुम्ह तो मोहिं पूता रे ॥४॥ मुनि० ।
- ८४ सो संग्राम जीव तपनो हूं राजऋषि तुझ मिलीओ रे ।
तुं वामण निज जीवित पाली सुणि तुझ जिम भव फलीओ रे ॥५॥
मुनि० ।

ढाल - चेतन सांभलि ॥

राग - गोडी ॥ सासनादेवीय पाय पणमेविय-ए ढाल ॥

- ८५ राजन सांभलि तुं निज भव कजि जेणि तुं करम संकोचिउ ए ।
बहु धनवंतीय पुरी अवंतिय जन भरि पुरजन सुखकरिए ॥१॥
- ८६ तिहां सुबाहु सुबाहुअ नर नायको राज करि अतिलोभिओ रे ॥२॥
- ८७ तस इक किंकरो हीन-जातीय-कुलो छत्रनो धारक किंनरो ए ॥३॥
त्रोटक० ।

- ८८ धरणी एक तस तरुणी हरणी नामइं कूखइं अवतरयो ।
सोइ वामण जीव तेणइं सुपन लखमीनो धरयो ।
दोहलो रत्नाकर सुपानि अतिहिं दुःखभरि पूरीओ ।
सुत जण्यो तेणि रूप सुंदर राज लक्षण पूरिओ ॥४॥
- ८९ नामइं सो सीदत थाप्यो रायनइं बाध्यो सो मनि नवि गमइ रे ॥५॥
- ९० रायना मूकीया घायक चूकीया मरण काजि तेणिं जाणीआए ॥६॥
- ९१ मरणना भय तणो ताणीओ निशि निज प्राणस्युं श्री दत वनि गयो रे
॥७॥
- ९२ भूख्यो तरस्यो सातमि वासरइं तरुतलि प्राणधारणि रह्यो रे ॥८॥

त्रोटक

- ९३ ते रह्यो तरुतलि अतिहिं भूख्यो भूख्यउं फल अणजाणीउ ।
साधु मल दुर्गध पूरव कर्मि तुझ तनु ताणीउ ।

तरुतलि तुं सोडिताणी उंघि सूतो घोरतो ।
हस्ति आवी राज दीधुं विचरि कर्मह चूरतो ॥९॥

ढाल-राग- देशाख

- ९४ सुणि निजसरुप चिति भावीउ रे बहु उपशम रायनइं आवीउ रे ॥१०॥
- ९५ भवतारणी तपन मुनिपासइ नामइ तपस्या जेणि सर्व सुख शांति
जागइं ॥१॥
- ९६ भणि तपन वर राजऋषि तुझ शरीरइं ।
विसकोव छइ जिम सदा फल करी रइं ॥२॥
- ९७ यथा गलिय-बलदीइं रथ न चालइ ।
तथा तुझ शरीरइं किरिया न चालइ ॥३॥
- ९८ यथा नव परिग्रह विना घर न चालइ ।
तथा तुझ शरीरइं विहारो न चालइ ॥४॥
- ९९ यथा सिंधु जलवासु विणु नाव न चालइ ।
तथा तुझ शरीरइं समासन न चालि ॥५॥
- १०० यथा शासनं साधु विणु नैव चालइ ।
तथा तुझ शरीरइं वेयावच्च न चालइ ॥६॥
- १०१ यथा आजीविका आलसू(सू)खा न चालइ ।
यथा जूठ बोला प्रति कुणि न चालइ ॥७॥
- १०२ यथा दान-पुण्यं विना यश न चालइं ।
प्रतिलेखनादिक तथा तिं न चालइ ॥८॥
- १०३ यथा गुरु विना पठन-पाठ न चालइ ।
यथा पंच भूतं विना जगि न चालइं ॥९॥
- १०४ यथा आहार निहारविणुं तणुं न चालइ ।
तथा वंदणावर्त्तपणि तिं न चालइं ॥१०॥
- १०५ यथा पंचनिश्रा विना गुरु न चालइ ।
तथा तिं गुरुकाय विनयो न चालइं ॥११॥

- १०६ तुं तो चरम शरीरीय मुक्तिगामी ।
तेणिं देशविरति सुगुरुपाश पामी ॥१२॥
- १०७ गजराठ जाण जे अवधिनाणी ।
सुदृष्टिसु साधार्मिको बुद्धि आणी ॥१३॥
- १०८ सुपुण्याढ्य राजा सुहस्ति उपासई ।
सदा देव गुरु धर्मस्युं नगरवासि ॥१४॥
- १०९ सो ई तए न मुनिराज प्रतिबोध देई ।
विहारो करइ तिहां बहु लाभ देई ॥१५॥ दूहा ॥
- ११० ग्रहणगे रविचंद्र विणु, काल न वरतिइ कोइ ।
तिम नरनइं पठु पिंड विणु मुगति म साधइ कोइ ॥१६॥
- राग - परजिओ अधरस ॥ प्रणमी तुम्ह सीमंधरुजी नरसेर भेढीउ साहसवीर-
ए ढाल ।
- १११ विमलबोध मंत्री भणइजी सुणी पदमोत्तर राय ।
गजसरूप चिति भावतांजी बहु भव पातक जाइ ॥११॥
- ११२ सहोदर तुझ मुझ पुण्यइ योग । कहइ पुण्याढ्य नरेसरोजी ।
गज ल्यो भोजनभोग ॥२॥ सहोदर. ।
- ११३ गज साधार्मिक लेखवीजी गज बहु कीजइ सार ।
नृप राजरुद्धि मोहिओजी कीजइ भगति अपार ॥३॥ सहोदर० ।
- ११४ आधोरण सब वारिआंजी गजनि बंधन-रोह ।
त्रिकाल जगनइं आरतीजी अति माहोमाहि मोह ॥४॥ सहोदर० ।
- ११५ गज जयणास्युं संचरइजी जीवदयार्नि हेति ।
अलपाहारी उपशमइजी कहइ निज चेतन चेति ॥५॥ सहोदर० ।
- ११६ चेद्रअ-परिवाडी करीजी सिंहसहित गजराज ।
धर्म पर्व सवि साचवइजी गजनी सब बहि लाज ॥६॥ सहोदर० ।

- ११७ एक दिन तस गजनइं चढ्योजी अवि दुर्धर तनु ताव ।
राय सुणी गज पूछिओजी कुण तुझ दुखनो भाव ॥७॥ सहोदर० ।
- ११८ औषध विविधा वैधनांजी कीजि जीवनकाजि ।
गज निज मरणं जाणतोजी कीधुं अनशन काज ॥८॥ सहोदर० ।
- ११९ अक्षर लखी जणाविउजी नृप म करिसि मुझ मोह ।
पुर बाहिर जाइ संतिओजी तिहां बहु अनशन सोह ॥९॥ सहोदर० ।
- ढाल** - आवो आवो सिवुंजइ जईए ॥
- १२० अनशन इम आराधीइ कहइ मुझ खामण तेह रे ।
जे मइं त्रिविध विणासिआ त्रसनइं थावर जेह रे ॥१॥
अनशन इम आराधीइ ।
- १२१ पंचाचार विराधीया । मै भवि भमतां जेह रे ।
मिच्छा दुक्कड ते हज्यो । शरण जिनादिक तेह रे ॥२॥ अनशन० ।
- १२२ पाप अढार जे मइं कर्यां भवि भवि भमतां जीव रे ।
जीव हण्या त्रस थावरा करता अति दुख राव रे ॥३॥ अनशन० ।
- १२३ जगि त्रस थावर नइं शस्त्राधिकरणुं देह रे ।
मुझ भवि भमतां जेहवुं मइ वोसिरिउं तेह रे ॥४॥ अनशन० ॥
- १२४ मुझ त्रस थावर जीव तुं धर्मोपगरण देह रे ।
भवि भमतां जगि जेहवुं हुं अनुमोदु तेह रे ॥५॥ अनशन० ॥
- १२५ अनशन पाली गज गयो सौधरमइं सुर लोर्गि रे ।
तिहां जिनघर जिन पूजतां हरख रमइ सुर लोग रे ॥६॥ अनशन० ॥
- १२६ राजा गज-दुखि मोहीओ रुदन करइ अति-शोग रे ।
गज बंधव मुझ विणुं गयो वारइ पुरजन-लोग रे ॥७॥ अनशन० ॥
- १२७ दिइ दरिसन मुझ आपणो तुझ विण मुझ न समाधि रे ।
गज-देवो अवधि सुणी टालइ नृप असमाधि रे ॥८॥ अनशन० ॥

- १२८ गज-देवो तिहां आवी ओ दिइ नृपनइं आलिग रे ।
 सुरतरु इक फल आपीओ नरपति अति मन रंग रे ॥९॥ अनशन० ॥
- १२९ तनु संकोच विणासगं निशि नृप करइ फलभोग रे ।
 इम कही गज सुरपदि गयो राय हुओ नीरोग रे ॥१०॥ अनशन० ॥

ढाल - चंदन उत्कंठा सुरपुरी ॥

राग - कल्याण ॥

- १३० गज अनशन ठामि जिनतणो प्रासाद करावी बहुगुणो । गज अन० ।
 तिहां जिन प्रतिबिंब सरूपस्युं नृप शुभ परिणामइं मन वस्युं ॥१॥
 गज अन० ॥
- १३१ जगि जे त्रिदंड योगइं करी चडी नृप जीवइ कर्मतती घडी । गज० ।
 जे जिन प्रदेशस्युं अतिजडी घनघाति तीअ तेहमां वडी ॥२ गज० ॥
- १३२ अति विषमी ते जिम उंटडी भव भमतां जे नृपनइं नडी ।
 शुभ ध्यान गगनि भर तडतडि उछलवा लागी जिम दडी ॥३॥
 गज० ।
- १३३ गज पा नरपतिथी जावा घडघडी ते कर्मतती होइ सांकडी ।
 संध्याइं जिम कज-पांखडी लय लागो जब नृप बहु घडी । ॥४॥
 गज० ।
- १३४ तिहां खिपकश्रेणी नृपकर चडी तब कर्म राशि त्रूटी पडी ।
 नृप हुई अंतगड केवली । निर्वाण नम्युं सुर तिहां मळी ॥५॥ गज० ॥
- १३५ इति विमलबुद्धि मंत्री कह्या जिम न्यानी गुरुमुखिथी लह्या ।
 पुण्याढ्यराय-चरितं सुणी । प्रतिबुद्धि राजसभा घणी ॥६॥ गज० ॥

ढाल -

राग - केदारु ॥ सरसति अमृत वसि मुखी- ए ढाल ॥

- १३६ एक दिनि मणि सिंहासन बइठो जिम रोहणगिरि दिनकर पइठो ॥१॥
- १३७ पदमोत्तर नरनाथो शोभति जिम गयणंगणि चंदो ।
 राजसभा देतो आणंदो बोलति उपसम कंदो ॥२॥

- १३८ व्रत विचार व्रतनां फल जायां पूछइ राजा कहो मुझ साचां ।
विमलबुद्धि मंत्रीशो ॥३॥
- १३९ विमलबुद्धि मंत्री तिहां बोलइ राजन व्रतनां फल कुण तोलइ ।
सुरगिरि कुण तोलइ ॥४॥
- १४० मुनिनि कंटकिउ जिणि लोचनं । तस फल चहवु भव मोचनं ।
विशद संयम जइ प्रभु पालि तिणि कां न विमुक्ति निहालइ ॥५॥
- राग-मल्हार ॥ एक वरसीजी ऋषभ करइ-ए ढाल ॥
- १४१ इणइ अवसरि रे पंचवरण जगि विस्तर्युं ।
अजूआलू रे नगर मांहि ते अति भर्युं ॥१॥
त्रोटक
- १४२ तिहां तेज-भरिउं लोक देखइ गगनिथी बहु उतरि ।
सुर विमाना मधुरगानां नगर वनमां संचरइ ।
देव देवी तणां भूषण रयण जे चित्रविचित्र रे ।
तेणि अचिरज नगरजननां नयन होइ पवित्र रे ॥२॥
- १४३ इणि अवसरि रे वनपालि नृप वीनव्यो ।
तुझ वनमां रे मुनिवर आव्यो सुरि नम्यो ॥३॥
त्रोटक
- १४४ सुर नम्यो कंचण सहसदल वर-कमलि बड़ो सोहइ ।
तिहां मिल्या बहुविध भाविक नयनां चंद्रनी परि भोहए ।
सुवज्जनाभ मुणिद केवलनाण दिनकर तम हरइ ।
तस नमइ मुनिनि नगरि आवइ ते नरा भवदुःख तरइ ॥४॥
- १४५ सुणी हरख्यो रे राय दिइ तस भूषणां ।
तस हरिआं रे रायइं दरिद्र दूखणां ॥५॥
त्रोटक
- १४६ दूखणां हरतो राज चिन्हह अति महोत्सव वंदीउ ।
वज्जनाभ केवली चरण वंदी राय अति आणंदिओ ।
वज्जनाभ मुणिद सुगुरो आज धन मुझ वासरो ।
हूओ हूति: पापदर्शनि हूओ पुण्यउपासरो ॥६॥

ढाल - सरसति अमृतनो ॥ राग - केदारो ॥

१४७ तिहां प्रणमती सुरीय थुणंति वज्रनाभ मुनि सुगुण गणंती ।
कहइ जग-जीव-दयालो ॥१॥

१४८ अमरसंघ आवइ इक जावइ देखी नरपति अचिरज पावइ ।
गुरु महिमा चित्त भावइ ॥२॥

त्रोटक

१४९ पुर-नरा तिरिआ तिहां मोहिआ ।
सुगुरुनादि रह्या निहा रोहिआ ।
तिहां मिल्या भविआ बहु देशना ।
ते सुणइ गुरु अमृत देशना ॥३॥

१५० बाघ सिंह जरखादि सीआला ।
जे हूँता जगि अतिविकराला ।
तेपि हूआ सुकुमाला ॥४॥

१५१ वानर मांकड रानबिलाडा ।
गज दीसइ दंतूसलि जाडा ।
दीसंति सूअर काला ॥५॥

त्रोटक

१५२ रिंझरोझ ससला मृगला मिल्या ।
चीतरा नकुला हय गोधला ।
अरिहधर्म सुणइ श्रवणंजलि ।
ते पिबंति मुदंति गुरु मिलइ ॥६॥

ढाल - सामि सुहाकरनी ।

१५३ मुनिवर जाण्यउ त्रिभुवन दीवडओ ।
बारम जिनवर ए नृप जीवडो ॥१॥

त्रोटक

१५४ एवडु मोटा जीव जाणी गुरु करइ गुरु देशनां ।
संवेगजनकी कथा कहइ-भवि सुणइ बहु-देशनां ।

दानशील तपो जगमा भावनां जेणइ अणुसरी ।
संसार सागर सुणो भविआं गया ते सुखि उतरी ।

१५५ तरिओ दानिय महति सागरो ।
तिम तपि तरिओ संवर मुनिवरो ॥३॥

त्रोटक

१५६ सनतकुमारो सील तरिओ तरी सिणगारसुंदरी ।
भावि चंद्रोदरो वरिओ गुरइं च्यार कथा कही ॥
अथिर तनु धनु राज यौवन युवति भोगा भंगुरा ।
विविध रोगइं विविध शोकइं विविध दुखिआ किंकरा ॥४॥

१५७ राजन सुणि तुं जगि जे दोहिलां ।
ते तइं पाम्या पुण्यइं सोहिला ॥५॥

त्रोटक

१५८ सोहिला पाम्यां पुण्य योगइं पंच इंद्रिय पडवडां ।
मनुज भव शुभ देश शुभ कुल देवगुरु शुभ वचनडां ।
आराधि तुं ए भव महोदधि तरण कारणि प्रवहणां ।
विविध भवमां जीव कीधा जननी-सुख(त) सगपण घणां ॥६॥

१५९ बोल्या नरपति गुरुवयणां ।
जननी जायो गुरु तुं वर धणी ॥७॥

त्रोटक

१६० धणी तुं मुझ होइ मुनिवर देहि दीख्या आपणी ।
घरि नई निज राजचिंता पुत्र थापी पुर धणी ।
भणइ तव गुरुराजराजन, धर्म विलंब न कीजीइ ।
धर्मि आलस करइ जो जगि तेहि दुर्गति लीजीइ ॥८॥

ढाल - राग - गढडी ॥

१६१ दिइ दिइ दरिशन आपणुं निज सुत राजधणी करी ।
छंडी सब संयोगो दिख्या-नाव जलनिधि तरी ।
छंडी अंतिम सब भोगो ॥९॥

त्रोटक

- १६२ भोग छंडी बहु महोत्सवि लेइ दिख्या गुरुतणी ।
 संवेगि गुरुकुलवासि विनयइं एकादश अंगी भणी ।
 संवेग वास्यो देश विचरी विषय-इंद्रिय वशि करी ।
 वीस थाव(न)कि रमइ मुनिवर शुद्ध करतो गोचरी ॥२॥
- १६३ राजऋषि पदमोत्तरो फासति अभिनव सूरौ ।
 विंशति थान मंजल चरण कारण गति पूरौ ॥३॥

त्रोटक

- १६४ चरण पूरौ मनि अंकुरौ प्रथम थानक जिनतणी ।
 भाव-पूजा भगति करतो प्रणमतौ जिन गुण धुणी ।
 इंद्र चंद्र नरेंद्र पूजा द्रव्यनी अनमोदतौ ।
 सकल जंतु दयालू जिनना गुण समुद्र विलोलतौ ॥४॥
- १६५ बीजि थानकि सिद्धनि ध्यान रमी मुनि राजौ ।
 त्रीजइ प्रवचन संघनी भगति करी बहु काजौ ॥५॥

त्रोटक-

- १६६ काज गुरुना करीइ चउथइ भगति गुरु गुणगान रे ।
 श्रुत वयो व्रतधर भगती पंचमइ तस मान रे ।
 सूत्रधरथी अर्थधरनइं विशेषिं बहुमान रे ।
 थानक छच्चइ करी श्रुतधर-भगति अन्नह पान रे ॥६॥
- १६७ तपसीय-भगतीय सातमइं अठमइं अभिनव-नाणौ ।
 पठन गुणन तस चितनं नवमइं समकित ठाणौ ॥७॥
- १६८ नाणविनयो करइ दसमइं सर्व गुणमणिसार मइं ।
 षडावश्यक करइ मुनिवर एक चितइ ग्यारमइं ॥८॥
- १६९ बारमइ शुचि शील पालइ सर्व शुद्धाचारस्युं ।
 शीलधर अवदानथि तन करइ मुनि विस्तारस्यु ॥९॥
- १७० परिहरीय कुशील संगति सुशीलह संगति कारी
 सर्व थानकी रमइ मुनिवर अरिह भगति चित धरी ॥१०॥

इति खट् पदी ।

१७१ एक खिण लव परमादमां न वसइ तेरमइ, थानइं विविध
तप करइ चउदमइ । पनरमइ दिं मुनि दानइं ॥११॥

त्रोटक

१७२ दान विविधा दिइ मुनिनइं, वेयावच करइ सोलमइं ।
सतरमइं निज अपद मुनिनइं समाधि दि अढारमइं ॥१२॥

१७३ ध्यान अष्टदशइ ए गुण वीसइ श्रुत भगती करइ ।
वीसमइ शासनप्रभावक मुनिश तीर्थ पदं वरइ ॥१३॥

ढाल - डुंगरीआनो ।

१७४ वीस थानक वर मंडलं नमी सूय परिवार रे ।
तीर्थकर नाम तिहां बंधीउं निरतिचार आचार रे ॥१॥ वीस थानक० ।

१७५ विहार भूमी पवित्री करी करी अनशन मासि रे ।
केवली वज्रनाभांतिके निजालोचना भासि रे ॥२॥ वीस था० ।

१७६ पंच आचारमां जे हवा अतिचार प्रकाशि रे ।
पंच महाव्रत ऊचरी वशी उपशम वासि रे ॥३॥ वीस था० ।

१७७ मुनि खमावइ गुरु-साखिस्सुं जगि जीवनी ससि रे ।
पंच थावर त्रस जे हण्या, मिच्छ-दुक्कड तासि रे ॥४॥ वीसथा० ॥

१७८ अशुभ परिणामइं भमतां भवइ हण्या जीव जे चोर रे
राजमद धनमद हेतुमां हण्या जीव जे ढोर रे ॥५॥ वीस था० ॥

१७९ छाग मृग वाघ जे हण्या हण्या सीट सीयाल रे ।
मूषक मांजार सेहला हण्या सर्प विकराल रे ॥६॥ वीस था० ॥

१८० गोण वृषा हय उंटडा जरखां रोजडां नउल रे ।
माछला वानर मांकडा महीष मारीआ कोल रे ॥७॥ वीस था० ॥

१८१ मस्तकछेद सूली दीया हण्या होममां यागि रे ।
जीवता अगनिज बालीआ हण्या जीव सवादि रे ॥८॥ वीस था० ॥

१८२ जीवता खाल उखेलीआ हण्या वनपुर बांधि रे ।
गाम नगर जे बालीआं हणाव्या पसू वाघ रे ॥९॥ वीस था० ॥

- १८३ त्रिविधिं मिच्छादुक्कडं खमावुं मन साखि रे ।
ते सवे जीव खमावीआ शरण च्यार मुख भाखि रे ॥१०॥ वीस था० ।
- १८४ पापधानक सवि वोसिरयां सदा मोहनां हेतु रे ।
उपकरणां सवे वोसिरयां नवकार धरइ चित रे ॥११॥ वीस था० ।
- १८५ पंच नवकार चिति राखता देह पंजिरं छंडि रे
प्राणत देवलोकइं गयो लिओ सुर सुखपिंड रे ॥१२॥ वीसथा० ।
- ढाल** - अढीय द्वीपमां जे त्रिकाल पुरुषोत्तम हूओ आसनकए-ए ढाल ।
- १८६ देवो पुण्य निधान चंद्रासासविमानमां ए सुर शय्या थी ।
ऊठि पुण्यविचार ज्ञानमां ए ॥१॥
- १८७ उदयाचल जिम सूर उग्यो शोभति तमहरुए ।
देह अनोपम रूप तिमां तिहां शोभति सुर वरुए ॥२॥
- १८८ जय जय तुं चिरंजीव सामि हमारो उपनो ए ।
सेवक सुर परिवार कहइ कुण पुण्यइं जीवनो ए ॥३॥
- १८९ पुस्तक वी(वां)चीय सार सुर शुभ करणी आदरइ ए ।
जिनधर प्रतिमा रूप सत्तरभेद पूजा करइ रे ॥४॥
- १९० नाटक सुर सुख भोग सुखसागरमां झीलता ए ।
काल न जाणइ देव जिम हंसा सरि कीलतां ए ॥५॥
- १९१ जिन कल्याणक काज करीअ सुणइ जिनदेशनाए ।
नंदीसरवर यात्र महरिसी बंदइ देशनाए ॥६॥
- १९२ केवलनाण-निहाण विणुं संयम नवि पामीइ रे ।
विणु माणव अवतार तिणि नरभव सुरि कामीइ ए ॥७॥
- ढाल** - त्रिभुवन जिनपति वीर ।
- १९३ दीप असंखइं वेढिउं धुरि जंबूअदीवो रे ।
जीवो रे जिहां आवइ छइ जिणवर तणो ए ॥१॥

- १९४ तिहां दक्षिण वर भरतमां रिपुजन-वद्धिअ-कंपा रे ।
चंपा रे तिहां नगरी चंपावन घणां रे ॥२॥
- १९५ ग्रहणं जिहां रवीचंद्रनइं पणि नवि कुणनी रातइं री ।
तातइं रे जिहां जन न पडइ मुनीजन तणी रे ॥३॥
- १९६ संयम न जिहां केशनइं पाणि कुण नइं वि अपराधि रे ।
बांधि रे जिहां घर न पडइ सूतडां रे ॥४॥
- १९७ ग्रहणवर तइ लगनमां कटक समासइं विग्रह रे ।
विग्रह रे जिहां नवि वर्ति जनमां ए ॥५॥
- १९८ थउट पडइ मादल सिरइं तिम वमय वरत गज कुंभि रे ।
दंभइ रे जिहां नवि वरतइ जिन धर्म मा रे ॥६॥
- १९९ अगुरुवास जिन केशिं रे जिहां आरति जिन धूपइं रे ।
कूपइं रे जिहां जड वरतइ पाणि नवि पुरीइ रे ॥८॥
- २०० संकडतां युवतीकडइ जिहां वरतिउ पण नवि घरमां रे ।
घरमां रे दिसइ जिहां नवनिधि लोकनइं रे ॥९॥
- २०१ जिहां जिनभवन-पातकिनी जाणइं नभ-शशिनइं चाहइ रे ।
चाटइ रे जगि जिन यश दिशि आंतरां ए ॥१०॥
- २०२ तिहां वसुपूज्य नराधिपो देविंद सरिखो राजइ रे ।
वाजइ रे जिन घर-बार नफेरीआं रे ॥११॥
- २०३ जाणिं जिहां जिनधर्म नइं जिनचैत्य धजा प्रचलती रे ।
चलती रे कवि लूंछणां रे ॥१२॥
- २०४ नामि जया तस राणी रे धरि रूपइं जिम इंद्राणी रे ।
जाणी रे सा शीलइ मरुदेवी जसी रे ॥१३॥

ढाल - प्रथम पूरव दिशि ।

- २०५ सरस वरकुसुमस्युं सुरभिभर धूपिओ ।
गोपीउं वासघर कनक देहं ॥१॥

- ૨૦૬ વિવિધ મણિ દીપતો ઉદ્યોતિ મણિમંડિતં ।
ચિંચિડિતં બહુ ધનિ વાસ ગેહં ॥૨॥
- ૨૦૭ તિહાં સુચિં સુતીય શુભ દિશિ સૂતીય
સા જયા શ્રીવસુપૂજ્યરાણી ॥૩॥
- ૨૦૮ જેઠ શુદિ નવમીય શતભિચ્છા શશિ ત(ઠ)ઈં ।
સુરધરિ વીસ સાગર રમીએ ॥૪॥
- ૨૦૯ ચડસુપર્ણિ જયા કુચ્છઈં વરસીપર્મા ।
સુર મુગતાફલ અવતર્યો એ ॥૫॥
- ૨૧૦ જાંણીઈં સુપનલાં તીર્થકર માતનઈં ।
જૂજૂઆ ભાવ આપઈં કહઈ એ ॥૬॥
- ઢાલ - ઘોડીનો ॥ સોભાગિણી જાણે ।**
- ૨૧૧ એણઈ કારણિ હું આવ્યો તુણ પ્રથમ સુપનર્મા ।
વરગુણ લક્ષણ ભાવ્યો ॥૧॥
- ૨૧૨ મુણ સામીય ઇંદ્રો તુણ સુત સેવક હોસ્યઈં ।
એરાવણ ગજ હું તુણ સુત પણિ મુચ્છ જોસ્પઈ ॥૨॥
- ૨૧૩ તુણ નંદન મુણ પરિ પંચ મહાવ્રત ધોરી ।
હું વૃષભો સુપનિ બીજઈ આવીઓ જોરી ॥૩॥
- ૨૧૪ તુણ સુત નરસીહો મુણ પરિ મદ-ગજ-ભેદી ।
તેણઈ સીહો હું છું ત્રીજડ દુચ્છનો છેદી ॥૪॥
- ૨૧૫ મુણ ચાપલ જાસ્યાઈ તુણ સુત પાસિ આવઈ ।
હું લખમી ચડથી આવી મુણ જોડ ભાવિ ॥૫॥
- ૨૧૬ મુણ પરિ તુણ નંદન કીર્તિ સુગંધી જાણઈ ।
હું વિવિધ કુસુમની માલા પંચવચ્છાણિ ॥૬॥
- ૨૧૭ મુણ મંડલ મિત્રો તુણ સુત વદનં હોસી ।
હું પૂનિમ ચંદો છઠો જો નિરદોસી ॥૭॥

- २१८ हणस्यइ तुझ पुत्रो मोह-तिमिरनई जाणे ।
सुभगे सत्तम हूं आदित जो सुभनाणे ॥८॥
- २१९ कुल धज तुझ नंदन होस्यइ आठमइ जोई ।
विणु पुण्यइ सुपनि नारि न देखति कोई ॥९॥
- २२० न्यानादिक गुण-मणि-कुंभो छि तुझ कूखि ।
हूं नवमो कुंभो देखि म जाइ सि दूखइ ॥१०॥
- २२१ जन तृष्णावेदी मुझ परि तुझ सुत देवइ ।
तिणि पद्मोत्त(र) सरोवर दसमु तुं मुझ सेवी ॥११॥
- २२२ सुत गुण रत्नाकर गंभीरो मुझ मित्र ।
सुभगे रत्नाकर एकादशम पवित्र ॥१२॥
- २२३ दूर्लभ हूं जाणे अपुण्याजन नई देवी ।
तुझ पुण्यवंतीनई सुरविमान मुझ सेवी ॥१३॥
- २२४ तुझ सुत मुझ मित्र अनंता गुण मणिवासी ।
हूं सुपनई आव्यो विविध रतनो रासी ॥१४॥
- २२५ सुत कर्मिधणनि ध्यानागनिइ दहेसि ।
निर्धूम अगनि हूं सुपनई जो शुभवेसी ॥१५॥

ढाल ॥ राग-अधरस ॥

- २२६ अनुपम सुपनलां रे प्रिय मइ आज सुपनमई देख्यां ।
प्राणनाथ तस फल मुझ कहीइ एहवां कहीं न देख्यां ॥१॥ अनुपम० ।
- २२७ सुपन चउद देखी अति हरखी सुमुखी जिननी जननी ।
सुपनतणां फल प्रिय प्रति पूछइ अतुरति गजगति-गमनी ॥२॥ अनुपम० ।
- २२८ वसुधाधिप वसुपूज्य सुणीनई एणइ वचंनि अतिहरखइ ।
जया राणि ते अनुक्रमि कहितां राजा निजमति निरखइ ॥३॥ अनुपम० ।
- २२९ निजमति सुपन विचारी बोलइ निज-धरणी प्रति भूप ।
अतुली-बल तुझ नंदन होस्यइ तस सुरपति-समरूप ॥४॥ अनुपम० ।

- २३० सुपननुं फल निसुणी राणी हरखइ हृदय भराणी ।
सुपन प्रमाण करीनि निज पदि जिन गुरु कथा कहि राणी ॥५॥
अनुपम० ।
- २३१ नरपति सुपन पाठकि नइ तेडी पूछइ सुपन विचारो ।
अनुक्रमि सुपन पाठक आगलि राजा वदति उदारो ॥६॥ अनुपम० ।

ढाल-राग- धन्यासी ।

- २३२ प्रथम एरावण दीठो नयणे अमीअ पइठो ।
बीजइ वृषभ उदारो दीठो अति सुखकारो ॥१॥
- २३३ त्रीजइ मृगपति देखइ दर्शन दुरित उवेखउ ।
चउथीथि लखमीअ सोहइ जिण दीठि जग मोहइ ॥२॥
- २३४ पंचमइ कुसुमनी माल छट्टइ चंद्र विशाल ।
सातमइ तमहरु दिनकर आठमइ इंद्र धज जयकर ॥३॥
- २३५ नवमइ कलस मनोहर दसमइ पदम सरोवर ।
इग्यारमइ सागर सुंदर बारमइ अमरनुं मंदिर ॥४॥
- २३६ तेरमइ मणिभर गगनि चउदमइ निरधूम अगनि ।
इति सुणी सुपनना पाट्टी बोल्या निज मनि गाट्टी ॥५॥
- २३७ राजन तुझ सुत होस्यइ त्रिभुवन तस मुख जोस्यइ ।
नरपति अहव जिणिंदो आव्यो ए कुलचंदो ॥६॥
- २३८ राय दीइ बहुमान पाठकनइ बहु दान ।
पाठक कथन सुणावी घरणीइ घरि आवी ॥७॥

ढाल- सेहलनो ॥

- २३९ धवल विमल सोहामणो रे पुण्यइं विमला डोहला रे ।
जया सफला होइ धन्य जीव्युं जग मनोरथकां ।
न वि का नवि सफला होइ तो ॥१॥
- २४० पुण्य करो जगि जीवन ए, पुण्यइं ए पुण्यइ मंगल होइ तो ।
पुण्यइं धरी मणि डाबडाए ॥२॥

- २४१ कुलवधु सीमंतिनी रे गाइ घरि सीमंत ।
जया अतिरूपइं चडी देखीय देखीय मोहति कंति कि ॥३॥ पुण्यकरो॥
- २४२ नित नवां मंगलीक जोती करइ गर्भनो पोष ।
विविध तनु-मन-सुखइं रमती न विरलइ कुण पति-रोषकि ॥४॥
पुण्यकरो० ।
- २४३ मास पूरइ आवीओ रे मधुकर फागुण भासा
किशन चउदसि निशा समए शतभिषा शतभिषा उडुपति वारतो ॥५॥
पुण्यकरो० ।
- २४४ त्रिजगदीवो जाईओ रे जगि सुखी सब कोई ।
त्रिभुवन उद्योत कीधु नारकि नारकि पणि सुख होइ कि ॥६॥
पुण्यकरो० ।
- २४५ त्रिदश आसन कंपीआ रे दश दिशी पि हसंती ।
हुती सलाख विमानघंटा नादिइ नादिइ ए सुर विकसंत कि ॥७॥
पुण्यकरो० ।
- २४६ दिशा कुमरी छपन्न आवी सूतिक कर्म करंति ।
अरिह जननी पद नमी नइं निज निज धर्म धरंति कि ॥८॥
पुण्यकरो० ।
- ढाल - घोडीनो ।**
- २४७ माई धन्न सपन तुं जिन जननी जिन स्युं ।
अति भगति न्हवरावी सुर चीर मणिना अलंकार पहरावी ॥९॥
पुण्यकरो० ।
- २४८ जिन जननी जनम धवल गवरावी ।
जिन रख्यापोट्टलि श्रीजिनकर बंधावी ॥१॥
- २४९ धन तूं सोभागिणि लालमणी तइं जायो ।
तुझ नंदन देखी अम्ह आणंद न मायो ॥३॥
- २५० कल्याणककंदो तइं जायो कुलचंदो ।
तइं आव्यो जननइं त्रिभुवन तमहरु दीवो ॥४॥

२५१ तुझ लाडिकडो ए सुरगिरि जीवित जीवो ।
तुझ लालमणीनां पगलां इंद्र न लाडई ।
तस मुकुट मणी मां हरसि लागी जाडि ॥५॥

२५२ बलीहारी करस्यइ इंद्रभवननी नारी ।
चउसठि सुरनायक सुत तुझ सेवक बारि ॥६॥

२५३ छपत्र दिशिकुमरी इम हरषि गायंति ।
वरवीणा उभी जिन आगलि वायंति ॥७॥

२५४ जिन आगलि हरखी दिशिकुमरी नाचंति ।
जिन-जनम-महोत्सव करती शुभ याचंति ॥८॥

ढाल-

२५५ सुणि जिन त्रिभुवन वेधनो गिरि शिर परि अवलाई ।
आसन इंद्रनां श्री जिन जन्म हलावीआं ॥१॥

२५६ हरि चडीओ अति कोपि अवधि जाणीउं ।
अम्ह जन्ममंगल आवीआं रे ॥२॥

२५७ सुरपति हवो प्रमोद सुरवर घंटना ।
नादि सुरवर मेलिआए ॥३॥

२५८ सुर वाहनि विमानि अंबर मारगि ।
सुरनी कोडि भेलीआए ॥४॥

२५९ हरि जिनजननी पारि आवी प्रणमीय ।
जिनजननी कीरति करइए ॥५॥

२६० रयणकूखनी धारि हूं हरि मन धरे ।
तुझ सुतनो हुं किंकरोए ॥६॥

२६१ इम कही श्रीजिनराय लाइ करतलि ।
एक जिनबिब तिहां धरइ रे ॥७॥

- २६२ मेरु शिखर तुझ पूत जनम महोत्सव ।
करि निज दुरितां कापसिउरे ॥८॥
- २६३ भय म धरिसि मनि मात बलतो तुझ सूत ।
लालमणी तुझ आपसिउं रे ॥९॥
- २६४ पंच हूआ तिहां इंद्र छत्रादिक धरी ।
मेरु जमइ तीर्थजला रे ॥१०॥
- २६५ सर्वोषधि गोशीर्ष बावन चंदनां ।
मेली ते सवि निर्मलां ॥११॥
- २६६ अठु सहस्र चउसठि कलसा जलभरी ।
चउसठि इंद्रइ न्हवरावीउ रे ॥११॥
- २६७ विविध महोत्सव रंग नाटक सुर करी ।
रयण राशि उच्चारीओ रे ॥१२॥
- २६८ पूजी प्रभूनइ इंद्र अंग अलंकारी ।
प्रभु आगलि मणि-तंदुलइए ॥१३॥
- २६९ मंगल आठ लिखंती अवगुण न वि पडइ ।
तिहां जिम बीबूं कांबइए ॥१४॥
- २७० अमर गुण धुणंती प्रभु गुणगीतमां ए ।
गुंथी नंदीसर जईए ॥१५॥
- २७१ यात्र करी सुर शृंगि प्रभु गुणगातीय ।
मुद माती निज पदि गईए ॥१६॥
- ढाल - क्षत्रिय कुंड सोहामणुं रे ॥ राग-देशाख ॥
- २७२ सुरि घरि करी कोडि बत्रीस लेखइ ।
वर कनक मणि रजतनी राय देखइ ॥१॥
- २७३ सुरि प्रभार्ति दस दिवस चंपापुरीए ।
करी जनम महोत्सवइ सुरपुरीए ॥२॥

- २७४ तिहां घरि घरि मंगल कुसुम माला ।
जिनपूजा वधामणां दिइ विशाला ॥३॥
- २७५ पिता वासुपूज्योभिधान च थापइ ।
जेणि नाम ली घरइं जनो दुरित कापइ ॥४॥
- २७६ सुरतरु परि श्रीजगदीश बाधइ ।
घरे नव नवि उत्सव विघन बाधइ ॥५॥ •
- २७७ जया सुरपतिइं पूजिउ पूत देखी ।
जाणे जनक-जननी हूई निनिमेषी ॥६॥
- २७८ जया पूतनइं हृदय ऊपरि जडावइ ।
सुत-चंदनइं विविध गुणस्थुं लडावइ ॥७॥
- ढाल** - देखण दइरी देखण दे ॥ **रग** - आसाउरी ॥
- २७९ लालमणी रे लालमणी इंद्र मुकुटको लालमणी ।
तूं मुझ पूर्ति लालमणी जीत्यउ पद नखरुचइ । तेरी कंति हणी ॥१॥
लालमणी रे० ।
- २८० पूति जीति लाली तनु जाई जाणेश लाल गुलाल तणी ।
परिमल पणि उस जीति लगायु वदन गुलाल ए गंधि घणी ॥२॥
लालमणी रे० ।
- २८१ बाल-तरणी किम मित्र किओ तइं ।
तुझ तनु लाली बहुत गणी ॥ लालमणी रे० ॥३॥
- २८२ कमल बंधु सोइ तुं जगबंधव ।
तेणइं जग तापइं अप्रीतिकरी ॥४॥ लालमणी रे० ।
- २८३ गंधि हूआ जासूणां ऊणां ।
जेणि तुझ कंतीय नैव थुणी ॥५॥
- २८४ चोलमजीठीय खंडखंडीइ ।
जेणइ तुझ कीरति नेव भणी ॥६॥ लालमणी रे ला० ।

- २८५ तुं त्रिभुवनजन-मोद विधायी तुं मुझ नंदन त्रिजगधणी ।
तुं जव जाय तुं जगसुख दायक तव सुर रणझणी घाट घणी ॥७॥
लालमणी रे ला० ।
- २८६ सुरपति नारी हूलाई लडायो हूं पणि इंद्रइ प्रणमि धुणी ।
तुं सुत रवि जायो तस दिनथी घरि पाय ठेलीइ कोडि मणी ॥८॥
लालमणी रे० ॥
- २८७ मात हूलावति चंद्र देखावति रयणमाल सुत गलि रोपी ।
चंद्र-बिब मागइ जब नंदन तव दीसइ प्रभु सिर टोपी ॥९॥
लालमणी रे ला० ।
- २८८ नीलकमल दल लोचन मोहन चंद्र वदन सुत हरि रूपी ।
होठ गुलाल रंग परि शोभित नाभि सुधारस भर कूपी ॥१०॥
लालमणी रे ला० ॥
- २८९ जितसुरशाखि सुचीवरयुगलो वदन केतकीगंधो री ।
सत्तरि ... देह मणिबंधो सकल कलागुण सिंधो रे ॥११॥
लालमणी रेला० ॥
- २९० सहस अठोत्तर लक्खण धारक प्रकृति विचक्षण वाधइ रे ।
रूपइ सुंदर विजितपुरंदर सर्व कामगुण साधइ रे ॥१२॥
लालमणी रेला० ॥
- ढाल ।** राग-सबाख ॥ इहा पोसोई तुं - ढाल ।
- २९१ चलो पूता पाठशाला नरा जे ज्ञानइ विशाला ।
शोभति ते जिम सुरतरुडाला सोभति नरा-निव-सभामां हि नाणिवाला ।
राजति जिम नवि नारीसिर टाला ॥१॥ चलो पूता पाठशाला ॥
- २९२ खोलीइ उरडे ताला । भरी लाइ कनक थाला
भरी निपकवान थाली । प्रीसीइयु जिमइ साजन थाला ॥२॥
- २९४३ भणि कंचण दोऊ साजन सार भूषणां देती ।
मत करो किसइ कूरी टाला ॥३॥

- २९४ प्रभो गर्लि मंदार माला भरो प्रभु तंबोल गाला ।
गल तलवर मुगताफल हारा जाला ।
मस्तकि मुकुट स्युं लटकति कानि कुंडल ।
प्रभु तनुभूषण झाकझमाला ॥४॥
- २९५ नालिकेरां भरोरी डाला खजूरां केलेई जाला ।
धउ साजन तु रीझा बाल गोपाला पंच शबद नीसाण वाजइ ।
गगनि तस नाद गाजइ तिलक करो सब साजन भार्लि ॥५॥
- २९६ मेलीइ तिहां भूमीपाला दिइ धवलां देवी बाला ।
नाचति नाटक मेलति ताला देखति पुरजन कुमर ने साला ।
उत्सव छात्रह दीजति विहार विशाला ॥६॥
- २९७ श्याम जईसा मेघमाला पंथि गाजइ हस्ती काला ।
चपला करइ निज सुंडिना चाला ।
आगलि ति जाइ तुरकी तोसार माला । पुर नृप कुमरा देवा तिफाला ॥७॥
- २९८ प्रभो तुं सब कला शाला बालको प्रणितां ही बाला ।
इति निपुण ति मुगधा महीपाला ।
चलितासन इंद्रो आई साजण सभा बोलइ प्रभु पंडित ।
तुंही किसी नेसाला ॥८॥
- ढाल** - जाननो विवाह अवसर आवीओ रे । राग - मारुणी ॥
- २९९ इंद्राणी सारिखीअ आणी वधू प्रभुनि काजि राजवत्सल तणी ।
पदमावती रे प्रभु परणो आज कि कुलवधू किम कहेई ।
धरणी विणु घर नवि होइ घरणी घर-सार करेई ।
घरणी तिणि लोक चरेई रे पूता कुलवधू इम कहेई ॥१॥
- ३०० विविध मोटा मांडवा रे कनकमणिना थंभ ।
गगनरति पकवान करस्युं भोजनना आरंभ तो ।
तिहां नरनारी वृंदकि जोइ ज्योतिषी व्यंतर इंदा ।
सुरो धवल दिइ आनंद रे पूता ॥२॥ कुलवधू० ।

- ३०१ आवीआ अणतेडीआ रे इंद्र घरणी साथि ।
वैमानिक तिहां देव आवइ श्रीफला फला धुज नइ हाथिकि ॥३॥
कुलवधू० ।
- ३०२ धराधव आमंत्रीआ रे आवीआ बहु साथि ।
वधामणा डांबहु तत्पावइ शोभति शोभति जिमणइ हाथिकि ॥४॥
कुलवधू० ।

ढाल - धनवणानो ।

- ३०३ श्रीवासुपूज्य नरिंद सुत दिनकर आव्यो ।
अनोपम एह वणकराव्यो सुर सम नारियां ए ॥१॥
- ३०४ उढणि चूनडीए पहिरणि वरफाली ।
कंठि कुसुम धरी माल अंगि अलंकरी ए ॥२॥
- ३०५ कोकिलकंठी नारि मुखि धवल देयती ।
तेल सुगंधि कचोलि मर्दन कीजीइ ए ॥३॥
- ३०६ मणि कनका सरि कासिमि वासुपूज्य पधारो ।
अम्ह मनि हर्ष अपार मर्दन कीजीइ ए ॥४॥
- ३०७ जक्षसुकदर्दम देह प्रभु ऊगद देई ।
मंगल लण्हवण करति तीरथ नीरस्युं ए ॥५॥
- ३०८ इंद्रमुकुट वर खूप सिरि तुंगल कानि ।
मणिमुगताफलमाल भूषण कुसुमनां ए ॥६॥

ढाल - उलीलानी ॥

- ३०९ कुंकुम तिलक सिरि सुरपति भूपति सोहइ ।
वरघोडइ जग मोहइ केसर छंटणां कीजइ ॥१॥
- ३१० अगुरुधूप तनु कीजइ साजन भूषणां दीजि ।
कुलधर चीर आपीइ पुर पहिरामणि कीजइ ॥२॥

- ३११ वरगडवा गाय दीजइ बंदी मुख शिवबोलइ ।
नाटक होइ सुर तोलइं जन उमट हस्त बोलइ ॥
सुरपति घांट घंघोलइ दान भरइ जन खोलइ ॥३॥
- ३१२ प्रभु वरघोडो ए शोभइ वार्जित्र गगनि ए षोभइ ।
हस्तिघडा पंथि क्षोभइ हस्तिपुर-घर शोभइ ॥४॥
- ३१३ ढाला ॥ जलहीनो हाथ जाडीयाए ॥
त्रिभुवनपति वर गज चडी वरे ऐरावण सरखइ
रोहणगिरि तरणी यम । देखीय त्रिभुवन हरखइ ॥१॥
- ३१४ सुर नर कोडि परिवर्यो अंबर वार्जित्र घोष ।
दान होइ बहु तोकणि लूण हरइ बहु दोषा ॥२॥
- ३१५ छत्र पविशं सिरि ढलइ चमरीअ चामर ढालइ ।
चंद्र मुखी चांदरणीय पूंठिगीत न टालइ ।
धवल दिइ ते रसाल ॥३॥
- ३१६ पूंठि लामण-दीवडो-ए जिन अविहड होस्यइ ।
मुझ परि झगमगतो प्रभु निजमर्ति त्रिभुवन जोस्यइ ॥४॥
- ३१७ राय कहइ वेवाहणि पइसी रहो छउ कां सूनइ ।
बाहरि वेग पधारीइ बहु मणिथालो रे गुणइ ॥५॥
- ३१८ वासुपूज्य वर तोरण ते मणि मोती वधावो ॥
अर्थ दिओ वरारायनइं पुंढकणडाइं करावो ॥६॥
- ३१९ तव जिन सासू अधसमसा अर्घ दिई शुचि नीरइं ।
वसुपूज्य वेवाहीय इंद्र रह्या सम तारइं ॥७॥
- ढाल ॥
- ३२० तोरण जिनवर आवीआए सासूइ श्रीजिन पुंढकिया रे ।
ताणीय श्रीजिन आपणि बारणि मूकीआए ॥१॥
- ३२१ पाए सराव चंपावीउं रे जाणि अशुभनूं मूल कंपाविउ रे ॥२॥

- ३२२ कंठि वरमाला दिवरावीइ ए धनि बहु जेणि जिनकर धारीइ ए ॥३॥
 ३२३ माहिरामांहि पधारीइ ए मुख-जोअणि बहु जन आवीइ ए ॥४॥
 ३२४ वहूतणो हाथ-मेलावडो ए जाणे बहु वर-सुखतणो डाबडो ए ॥५॥
 ३२५ धवलडां सामसाहमां होइ ए तिहां अपछरा कोतिकडां जोइ ए ॥६॥
 ३२६ इंद्र ते धवलडां सांभलइ ए तव घमरीय सर्व गावा मिलइ ॥७॥
 ३२७ वर मुख-जोयणि मणि ठाइ ए जिण दरशन सिंधु डोहि ए ॥८॥

ढाल - घोडीनो ॥

- ३२८ इक धन धन रे । वसुपूज्य नरपति जस कुलि जिन आयो ।
 जिणइ आव्यइ रे सुर नरपति घरिघरि घंटानाद वजाय ॥१॥
 ३२९ इक धन धन रे जयाराणी कूख जिणि ए वर जायो ।
 जिणइ जिणनइ रे छप्पन्न दिशि कुमरीइ श्रीजिनगुणगायो ॥२॥
 ३३० एक धन धन रे पदमावति बहु जेणि जिन वरिओ ।
 जिणिवरनइं रे चंपापुरी जनपद बहु धन भरिओ ॥३॥
 ३३१ इक धन धन रे सुर-नरपतितति जिणि ए जिन थविओ ।
 जेणइ थवतइ रे सुरगिरिशिर उपरि ए जिन न्हविओ ॥४॥
 एक धन धन रे चंपापुरि जन जेणि ए नित दीठुं जेणिए दीठइ रे ॥

ढाल - अम्ह त्रिभुवननो पातक नीउ ए ढाल ॥

- ३३२ अगनिनइ दिउ प्रदक्षणा श्री जिन दक्षविचक्षणाए ।
 देवरावीए अग्नि प्रदक्षणाए केडिं पदमा पि सुलक्षणाए ।
 तिहां याचक दीजीइ दक्षिणाए ॥१॥
 ३३३ सुरनरनायक साखिया ए जिनराजि ते पांचीय राखीयाए ।
 इंद्रइ जिनवर भाखिया ए तुझ लाहूआ सब जग्गि चाखीया ए ॥२॥
 ३३४ अतिमीठडा कुण नवि नांखीया ए तिणि त्रिभुवन लोक संतोषीयाए ।
 अनी टाढ़डा तइं अम्ह आंखि आए ॥३॥

ढाल - नीमालीनो ॥

- ३३५ चतुर चीतारडइ चीतरीए बे फूलनी मालईए ।
चउरीय मांडइ ठामि वरवधू तिहां पधरावीयाए ।
बे फूलनी मालनी मालइए । चउरीय मांडइ ठामि ।
वरवधू तिहां पधरावीयाए ॥१॥ बे फूल० ।
- ३३६ जोइ छइ कौतुक गाम गाम पहिलूंअ मंगल चरती हुए ।
लक्ष तुरंगम दान ॥२॥ बे फूल ॥
- ३३७ बीजूअ मंगल वरतीइए । बे फूल० ।
हस्ती सहस्र परधान त्रीजू मंगल वरतीइए ॥३॥ बे फूल० ।
- ३३८ जोडि मूल अलंकार चउथइ मंगल बेटडीए ॥४॥ बे फूल० ।
- ३३९ वरतणी हो संभारि बेटडी मातपिता समोयीइ । बे फूल० ॥५॥
- ३४० सासू हर्ष अपार ॥६॥ बे फूल० ।
- ३४१ श्री वसुपूज्यनि उदय । बे फूल परणीय रूपि उदार ॥ बे फूल० ॥७॥

ढाल - कंसारनो ॥

- ३४२ जिन सासू निजकरि केलव्यो बहु मेवा मांहि मेलव्यो ॥१॥
- ३४३ पसवा तिमजांचारुली तिहां लघु बदाम-मीजी मली ॥२॥
- ३४४ कंसार लद्यग मल्यां मिरी तिणि अति प्रभूति पितली करी ॥३॥
- ३४५ तिहां साकर एलादल भरी तेम द्राख प्रभूति शीली करी ॥४॥
- ३४६ अखोड खंड तिहां वलवलइ लघु चारवली स्यु तवि मलइ ॥५॥
- ३४७ तिहां चापट बइठी चारबी तिणि नालिकेर कुटवी छवी ॥६॥
- ३४८ घनसार रहूं तिहा मसमसइ सुरपति तेणि षांवा मनि वसइ ॥७॥
- ३४९ सुविशाल कनकमणिथालमां पीस्यो कंसार सुसीलमां ॥८॥
- ३५० बइठां वरवहू जिमवा भणी रमीओ वहूस्युं जिन जगधणी ॥९॥

ढाल - आंदविआनो ।

- ३५१ इंद्र इंद्राणीइं परवच्यो जिम राजइ सुरलोकि ।
तिम पदमावती नारिस्युं थविओ तिम पुरलोकि ॥१॥
परणी जिन घरि आवीआ मंगल गाइ छइ नारि ।

- ३५२ जनती करंतीय लूंछणां वाजां वाजइ छइ बारि ॥
आछणपाणी उतारता धवल दिइ बहुनारि ॥२॥
- ३५३ पंच विषय सुख भोगवइ पुत्र हवो इक सार ॥
नार्मि मघवान थापिउं मघवा सम अवतार ॥३॥
- ३५४ एक दिन मित्रस्थुं परवर्यो लीला वनमां जाइ ॥
रमति वसंतनी जन रमइ जिन मनि ते न सुहाइ ॥४॥
- ३५५ मूढ नरा मोह मोहीया हारइ नर अवतंस रे ।
त्रिभुवनमांहि जे दोहिलु नरभव विणुं नवि पार ॥५॥
- ३५६ मूढा मोह अंगीकरइ ते मुझ वियरी होइ ।
मोहो उपशम वेरीओ सूक्यो सब जिनि जोइ ॥६॥

ढाल- ॥ करुणासागर देवनो ।

- ३५७ वरसह लाख अढार जनमथी प्रभुनि हवाए ।
भावइ जिन नित चींति उपशमथानक नवनवाए ॥१॥
- ३५८ लोकांतिक सुरश्रेणि आवी प्रभुनइं पगले पडीउए ।
कहइ प्रभु तीरथ थापि वर संयम शिबिका चढीए ॥२॥
- ३५९ तुं सुबुद्धि निधान तुझ विणु जग कुण बूझवइए ।
मोहि पड्यो जगजीव तुझ विणु कुण तस बूझवइए ॥३॥
- ३६० अवसर जाणीय इंद्र बारम जिन दीख्या तणोए ।
जिनघर सेवक पाइं कनकराशि मुंकइ घणोए ॥४॥
- ३६१ विविध ठामिथी आणि श्री जिनवरघर पूरिउं रे ।
प्रभु वरसी दिइ दान जग जन दारिद च्चूरिउ रे ॥५॥

ढाल - वइसाडी ॥

- ३६२ लीलारामि रमति मइं न रमी ते विरमी मइं भाई ।
अंब तात मुझ अनुमति आपो मइं निज हितमती लाई ॥१॥
- माई अनुमति आपो० ।

- ३६३ ग्रसति जीवजीवित वडवाई जिम मूंसे खिणि खाई । माईअ० ।
ए तनु सोनिक हाथि कपाई । हाटि हाटि विकार्ई ॥२॥ माई अ० ।
- ३६४ भवि अनंत भमतां बहु भाई जीवो विषय कषाई ।
भूख्यो जीव भखइ षट्कार्ई भवि भवि करति सगाई ॥३॥ माईअ० ।
- ३६५ बहु जन मिथ्यामति लगाई पापइ हूओ री सखाई ।
पापी जन यशकीरति गाई जिन कीरति न कराई ॥४॥ माईअ० ।
- ३६६ पूज्य पुरुष पूजा न रचाई नेव अमारि रखाई ।
जिनवाणी नवि चीति लखाई धर्मि करीअ ठगाई ॥५॥ माईअ० ।
- ३६७ दान विना बहु भगरि मगाई जीवि धर्म न थाई ।
धर्म विना जीव दुर्गति जाई अनुमति दिओ मुझ माई ॥६॥ माई अ० ।
- ३६८ माता वचन सुणी अतिकडुंउ भूमि पडी अति मोही ।
खिण उठि रोवति मुखि बोलइ किम रहूं जात विबोही ॥७॥
- ३६९ पूता तुं ही एक प्राणाधार पूत तुं मेरो ।
कुसुमहथी सुकुमारो केशलोच प्रमुखो अति दुष्कर । दुष्कर संयम भारो ।
पूता तूंही एक सखाई ॥८॥
- ३७० मूँकि म लोचनि मरीच-चूरण । रंभा थंभि कुठारो ।
अब कुसुम नवि अगनि मूँकीइ । काच कुंभि असिधारो ॥९॥
पूता तूं ही एक ।
- ३७१ वासुपूज्य जननी प्रति बोलइ धरमइ विघ्न न कीजइ ।
सुत प्रति व्रतनो निश्चय जाणी कहइ जिन सुख तिम कीजइ ॥१०॥
पूता तूं ही एक ।

ढाल - ईशानेंद्र खोलइ लिइ ॥

- ३७२ वासुपूज्य जिन मांडी व्रत सुरगिरि आरोह रे ।
जे चरणोत्सव भवि जोइ तस नवि सुकृत विछोह रे ॥१॥ वासुपूज्य० ।
- ३७३ इंद्र सवे मिली आवीया हरखि सुर नाचंति रे ।
मादल मस्तक घमघमइ तालिइ सची राचंति रे ॥२॥ वासुपूज्य० ।

- ३७४ सर्व विरति नीसरणीइं चउस्यइ शिवप्रासादि रे ।
चउसठि इंद्र तिहां मिलइ गाजति दुंदुभिनाद रे ॥३॥ वासुपूज्य० ।
- ३७५ तीरथनीर अणावीआं जिनसुरतरु सिंचित रे ।
सुरचीवर सुचिलेपनां जिनभूषण विरचंति रे ॥४॥ वासुपूज्य० ।
- ३७७ माणिकली जिन-पालखी हरि निज अंस वहंति रे ।
तदनु सुरासुर दुंदुभि अंबरि नाद सहंति रे ॥५॥ वासुपूज्य० ।
- ३७७ चामर छत्र परंपरा आगलि थीय वहंति रे ।
विविध कुसुम वर टोडरा धूपघटीय महंति रे ॥६॥ वासुपूज्य० ।
- ३७८ जीव नंद जय जय कहइ जन आसीस देअति रे ।
षटशत मित्रसमो प्रभु शिवपुरि पंथ वहंति रे ॥७॥ वासुपूज्य० ।
- ३७९ वनि आभरण ऊतारतां मातपिता ते रुदंति रे ।
पंचमुट्टि लोच न करइ संयमरथ रोहंति रे ॥८॥ वासुपूज्य० ।
- ३८० चरण महोत्सव करी गया नंदीसर सुरजात रे ।
प्रभु मनपर्यव-न्याननो अंतराय होइ पात रे ॥९॥ वासुपूज्य० ।
हूं बलीहारी यादवा-ए ढाल ॥
- ३८१ फागुणमासि अमावासि रे चउथ तपइ मुनि होइ ।
अनुमति मागइ विहारनी रे तव सुजना रे पुरजन होइ ॥१॥
पाछूं वाली पूत जो मुझ तुझ विण रे खिण न सुहाइ ।
- ३८२ सुत जोती री जया रोइ रे तिम वसुपूज्यो वि रोइ ।
प्रभु निरीह निरागीओ रे तस आपणो परही(न) कोई ॥२॥ पाछूं वाली० ।
- ३८३ पूता तूं अम्ह आंखडी रे हूंतो अम्ह आधार ।
निरधार मूंकी गयो रे कुण करस्यइ रे तुझ विणु सार ॥३॥ पाछूं वाली० ।
- ३८४ लालमणी पुरि आवयो रे पारण विहरण काजि ।
हणइ मसि पणि देखाइ रे देई दर्शन अम्ह दुख भाजि ॥४॥ पाछूं वाली० ।
- ३८५ तुझ मिलवा घरि आवता रे चउविह देवीदेव ।
तुझ पुण्यइं हम पूजीआ रे मर्नि धरजेरे अम्ह नईहेव ॥५॥ पाछूं वाली ।

- ३८६ पणिपाला किम चालस्यो रे पूत अमारा भूमि ।
किमपरि भिख्यां मागस्यो रे किम सूस्यो उपर भूमि ॥६॥ पाछूं वाली० ॥
- ३८७ विलविलती रांणी जया गई तिम वसुपूज्य नरंद ।
प्रभु निरागी वहि गयो तिहां प्रणमइ रे भविजन वृंद ॥७॥ पाछूं वाली० ॥
- ३८८ बीजइ दिनि त्रिभुवनपती रे एक महापुरि जाइ ।
पारणि काजि मधुकरी तिहां पुरजननई हरख न माइ ॥८॥ पाछूं वाली० ॥

ढाल-राग - केदारो ॥

- ३८९ लोगो वासुपूज्य जिन आयो सुर कल्याणकि जो जिन गायो ।
वासुपूज्य जिन आयो, लोगा वासुपूज्य ।
सो धन जीव गुणो तुम्ह लागो जस जिनदानह योगा ।
सो पामइ सुर शिव सुख भोगा रोग न शोग ति जोगा ॥१॥
लोगो वा० ।
- ३९० प्रमुदित पुरजन घरि घरि पंथि दान कुलाहल चाल्यो ।
जिन-मुनि-दान हेतुइ जस हाथि तिणि जीवित आल्यो ॥२॥ लोगो वा० ।
- ३९१ सहसच्यार मुनि ऋषभदेवनां दाता तेणि निहाल्यो ।
पात्र दान दाता विणुं तेणइ संयम आपणो टाल्यो ॥३॥ लोगो वा० ।
- ३९२ ऋषभदेव-तनु-सुरतरु सिंच्यउ सिरि सेअंश कुमारि ।
पात्रदानफल जे जिन बोल्यां तस को मानं विचारि ॥४॥ लोगो वा० ।
- ३९३ लोचन नाके विना नवि शोसि नरनारी मुख अंगो ।
दान विवेक विना नवि पामइ मनुज सभामा रंगो ॥५॥ लोगो वा० ।
- ३९४ जिनशासन राख्युं तिणि पुरुषइ तिम मुनि दशविध पंथा ।
दान शील तप भाव उधरिआ दानि रह्या जिनग्रंथा ॥६॥ लोगो वा० ।
- ३९५ छतइ योगइ दान न दीधुं कीधुं कृपण निदानं ।
उदर भरयुं जिनभगति विणुं सो नर हुरित निधानं ॥७॥ लोगो वा० ।
- ३९६ दान वात कोलाहल निसुणी राय सुनंदो धायो ।
मोजा चामरं छत्र त्यजीनि प्रभु समीपि लघु आयो ॥८॥ लोगो वा० ।

- ३९७ धन मुझ पुर धन हूं प्रभु पूर मुझ करि घरि आज पवित्र ।
तस घरि परमात्र लीउ जब उत्सव होइ विचित्र रे ॥९॥ लोगो वा० ।
- ३९८ पंच दिव्य देवइ तिहां कीधां श्रीजिनपारण-ठामि ।
रयणपीठ राजा बंधावति प्रभु विचरति बहु गामि ॥१०॥ लोगो वा० ।
चालो रे भविका जिन भाव धरी नई-ढाल
- ३९९ वासुपूज्य जिन वाववपूजित अनुपम संयमधारी रे ।
अनुपम उपशमरस रयणायर सुमति गुपतिनो धारी रे । अनुपम० ॥१॥
- ४०० त्रिभुवन जन उपगारी दरिशन दुरित निवारी रे ।
अनुपम त्रिभुवन हितकारी गतप्रतिबंध विहारी रे ॥२॥
- ४०१ विहार करंता त्रिभुवनतारक चंपापुरीइ पधारि रे ।
पाडलि-तरुतलि प्रभु परिवसिओ तिहां प्रभु ध्यान वध्यावि रे ॥३॥
- ४०२ क्षिपकश्रेणि नीसरणी चढीओ घनघाती मल झडीओ रे ।
केवलनाण-महोदधि जडीओ अमरिं तीन गढ घडीउ रे ॥४॥
- ४०३ माघ मासि शुदि दुतीया दिनमा जिम जगि चंद्र प्रकाश्यो रे ।
तिणि दिन वासुपूज्य जिन कीनो केवलनार्णि वासो रे ॥५॥
- सुणि जिन त्रिभुवन वेद्य-ए ढाल ।
- ४०४ रूप-कनक-मणि तीन समवसरणि घडीइ ।
सिंहनाद सुर मूकताए ॥१॥
- ४०५ अशोकतरुतलि पीठ सुरमणि छंदमां । सिंहासन मणि रयणनूं ए ॥२॥
- ४०६ छत्र त्रयनी श्रेणि चामर धोरणी धर्मचक्र धज झगमगइ ए ॥३॥
- ४०७ कनककमल प्रभु पाय ठवतो आवीय अशोक दिइ प्रदक्षणा ए ॥४॥
- ४०८ वासुपूज्य जिनराय लालमणी समरूपे अनंतो शोभतो ए ॥५॥
- ४०९ प्रभु प्रतिबिंबा तीन परषद बार नई प्रभुपरि तनु मनमोहतां ए ॥६॥
- ४१० जिनपति योजनि धर्मपदेश देतो त्रिभुवन मन संशय हरइए ॥७॥
- ४११ समवसरणि नवि होए प्रभुनी द्रष्टइ ए कुण नइ नवि भय यंत्रणा ए ॥८॥

- ४१२ विक्कंथा मत्सर शोक वैर विरोद्धाए तिर्यत्त्वादिकनां समइ ए ॥९॥
 ४१३ श्रीवसुपूज्य नरेश पदमावति जया राणी स्यु अति उत्सवइ ए ॥१०॥
 ४१४ देखी निजसुतऋद्धि अति मनि हरखतां वंदी प्रभु देशन सुणइ ए ॥११॥
 ४१५ अति लघुकरमी जीव सुक्षिम प्रमुखाए गणधर श्रीजिन दिखीया ए ॥१२॥
 ४१६ घरणी पदमा होइ जिननी महासती सुखशादिक वर श्राविका ए ॥१३॥
 ४१७ जननी जयादिक होइ जिननी श्राविका संघ चतुर्विध थापीया ए ।
 ४१८ श्रीवासुपूज्य जिनराय सूक्ष्म प्रमुखा ए बासठि गणधर थापी ए ॥१४॥
 ४१९ शासनसुरो कुमार चंडा देवीय प्रभुनी शासनदेवता ए ॥१५॥

ढाल - सरु विण गछ नही ।

- ४२० समवसरण सुर मंडीउं बारवती वन मांहि रे ।
 लालमणी सारिखो आवि अरिहा लांबीअं बाह रे ।
 लालभणी सारिखो आविओ ॥१॥
- ४२१ । नि(ति?)म विजयो बलदेवो रे ।
 इम वनपालि ते विनवीउ नरहरि करि जिन सेवो रे ॥२॥ लालमणी० ।
- ४२२ इति वनपाल वचन सुणी हरखइं दिइ बहु दान रे ।
 निजऋद्धि हरि-बल नीसरी जिन वंदइ बहुमानइ रे ॥३॥ लालमणी० ।
- ४२३ तिलक करी इक नर चड्या घोडइ तिलकीटा कुंकइ रे ।
 महीपति गज चडी इक नरा इक नर वेसर मूंकइ रे ॥४॥ लालमणी० ।
- ४२४ एक सुखासण पालखी इक चडइ चकनोलि रे ।
 एक रथवाहणि रथ चड्या एक नर उठत टोलइ रे ॥५॥ लालमणी० ।
- ४२५ एक नर पाला नीसरइ धर्मी धर्मनि काजिरे ।
 एक नर कौतुक पेरीया एक नर मित्रनी लार्जि रे ॥६॥ लालमणी० ।
- ४२६ श्रीजिन मधुरीय देशना योजनगामिनी वाणी रे ।
 द्राख साकरनइं हरावती शुचि जिम गंगानुं पाणी रे ॥७॥ लालमणी० ।

- ४२७ भमतां रे भवमांहि अनुभव्यां भागि जीवइ अनंता रे ।
जीवनइ नर भव दोहिलो समरो श्रीअरिहंता रे ॥८॥ लालमणी० ।
- ४२८ धर्म विवेकनो आगरो दोहिल्या नरभव पामी रे ।
मोहमां मूह्यां रे जीवडा धर्म करइ नवि कामी रे ॥९॥ लालमणी० ।
- ४२९ नरभव विणुं नवि पामीइ संयम शिव सुखदायी रे ।
संयम सतर ते भेदस्युं लीजइ मुगतिविधायी रे ॥१०॥ लालमणी० ।
- ४३० समकित व्रत धरइ श्रावका वे(जे) पणि सुरपुर गामी रे ।
समकित व्रति जे हीणडा ते नर दुरगति गामीरे ॥११॥
- ४३१ जे जिनधर्म-प्रभावका जिन मुनि धर्म आधारा रे ।
समकितदृष्टि जे जगि नरा जननी जण्या ते सारो रे ॥१२॥ लालमणी० ।
- ४३२ इति सुणी ते जिनदेशना बहु भवि मुनिपरा होइ रे ।
सुराकित दो पुत्री हरी धरइ (समकित पुणि हरी धरइ) विजयो
श्रावक होइ रे ॥१३॥

ढाल - ऋषभ घरि आवइ छइ ।

- ४३३ चउसठि वासव पूजीओ वासुपूज्य जिनराय । नमो परिवार स्युं,
देश पवित्र होइ बहु जिहां । जिहां प्रभु दिई निज पाय ॥१॥ नमो ।
- ४३४ श्रीवसुपूज्य जया समा स्वर्गि गया जिनतात । नमो ।
राज करइ मघवाधिपो वासुपूज्य जिनजात ॥२॥ नमो ।
- ४३५ तस घरणी लखमी समी लखमी शीलपवित्र । नमो ।
अर्जुसेनादिक सूता चरिता ताण पवित्र ॥३॥ नमो ।
- ४३६ तस उपरि एक बेटडी नामइं रोहिणी जाणि । नमो ।
रोहिणी सरखी चंद्रनइं रोहिणी तपनी खाणि ॥४॥ नमो ।
- ४३७ सहस दुसत्तरि मुनिवरा बासठि गणधर सीस । नमो ।
एक लाख प्रभु महासती चितइ जिन निशिदीस ॥५॥ नमो ।
- ४३८ जिन पूखधर बारसइं केवलि परिखा पासि । नमो ।
अवधिन्यानधर ध्याईइ चउपन शत ते तासि ॥६॥ नमो ।

- ४३९ मणनाणी एकसठी सइ छ सहस केवलनाण । नमो ।
दस सहसा सुरसारीखा वैक्रियलबधि निधान ॥७॥ नमो ।
- ४४० चार सहसनइं सातसइं वादीय वादविसार । नमो ।
सहस पत्रर होइ लाखस्युं श्रावक समकित धारी ॥८॥ नमो ।
- ४४१ च्यार लाख वर श्राविका बे सहस उपरि जाण । नमो ।
चउपन लाख वरस प्रभु केवलस्युं विचरंति ॥९॥ नमो ।
- ४४२ जीवादिक षट्भावना भावप्रकाश करंति । नमो ।
लाख दुसत्तरि वरसनो प्रभु जीव्यो जगभाण ॥१०॥ नमो ।
- ४४३ जनमभूमि चंपापुरी होसि प्रभु निरवाण ॥११॥ नमो ।

ढाल-राग- सींधूड सामेरी ॥

- ४४४ जाणेरी संकेत करी प्रभु मुगति मिलन चंपापुरी ।
मनि धरि प्रभु चंपावनि आवीया ए ॥१॥
- ४४५ षटशत मुनिवर साथस्युं मुगति गमन प्रभु मन वस्युं ।
कसकस्यउं जनम मरणनां दुख थकी ए ॥२॥
- ४४६ पादोपगमनमनशनं पर्यकासन निवसनं
शसनं त्रिभुवन करतां प्रभु करइ ए ॥३॥
- ४४७ चंपा सन्ति रे सुरा मिलीया ।
ते अणवेसरा (अवसरा) सुरवरा अवधि जाणी आवीआ रे ॥४॥
- ४४८ प्रभुनइं देई प्रदक्षिणा धर्म विरणि विचक्षणा ।
सुलक्षणा प्रभु मूरति दिइ शुभतणीए ॥५॥
- ४४९ इंद्रा प्रभु रागातुरा प्रभु दर्शन विणुं आतुरा ।
कातुरा प्रभु विरहानल जालतीए ॥६॥
- ४५० आषाढी शुदि चउदसि उत्तरभद्रइं शशि वसइ ।
प्रभु घसइ मुगतिराज लेवा भणीए ॥७॥

- ४५१ ऋजुगति सिद्धिवधू वरी आनुचर निजसीसा करी ।
शिवपुरी रहिया नितवासी थई ए ॥८॥
- ४५२ भूमीपति प्रमुखा नरा प्रभु विष्णु ते शोकातुरा ।
सुरवरा प्रभु विरहइं मूंझी रह्या ए ॥९॥
- ४५३ नारकीनइं पणि सुख दिऊं निर्वाणि अहि दुख कीउं ।
सुख कीउं छइं प्रभु जगनेइं जनमथी ए ॥१०॥
- ४५४ प्राणनाथ जगदीस रे प्राणो तुम्ह सम वीसरो ।
ईसरो त्रिभुवनपति मुगति गयो ए ॥११॥
- ४५५ तुझ ठामि तुझ बिब स्युं तुझ परि तिहां चित राखस्युं ।
सुणस्युं जी मुझ वयणां गुरुदेशना ए ॥१२॥
- ढाल** - तेतलीसुत मुनिनइं केवली ।
- ४५६ एक भाविका इम वीनवइ प्रभो उठि दिइ बोल रे ।
चउसठि इंद्र उभा रह्या रे तो देशनाए लोल रे ॥१॥ भविसा० ।
- ४५७ प्रभु कृपा करी लोचनइं जोईइ कृपा सिंधु तुं उठि रे ।
प्राण अकह्या करी अम्ह तणा तुझ आ नावि पूंठि रे ॥२॥ भविसा० ।
- ४५८ जगगुरु रो उठिद्यो देशना मल्या भविकना वृंद रे ।
देवछंदइं प्रभो आवीइं दिओ सीखण गर्णद रे ॥३॥ भविका० ।
- ४५९ तुं प्रसिद्धो सुखदायको जगि टालिं तुं शोक रे ।
तुझ दरिशन तणो रागीओ जोइ रूप तुझ लोक रे ॥४॥ भविका० ।
- ४६० इम विलवंति जे रागीआ निवारिति सुरिंद रे ।
खीरसमुद्रनां पाणीआं मिली चंदनवृंद रे ॥५॥ भविका० ।
- ४६१ प्रभुशरीरं पखालइ सुरा तिम साधुशरीर रे ।
लीपीयां बावनाचंदनां भलां वाटीआं चीर रे ॥६॥ भविका० ।
- ४६२ वर अलंकार पहिरावीआ दिया तिहां वर धूप रे ।
सुरनरि दामली तिहां नमइ प्रभो सुंदररूप रे ॥८॥

- ४६३ सहस्रवाहणि करी पालखी अपर मुनितणी दोइ रे ।
तिहां जिन साधु बइसारीया सुरा रास दिइ जोइ रे ॥९॥ भविका० ।
- ४६४ देव गांधर्व गायंति तिहां सुरा तुर्य गायंति रे ।
धूप उषेवणां बहु करइ सुरा प्रभु पूजा करंति रे ।
- ४६५ कुसुमनी वाल वरसइ सुरा प्रभु पूजा करंति रे ।
अनइ सुगंधी घणां चूरणां घनसार वरसंति रे ॥११॥ भाविका० ।
- ढाल । राग - मारुणी ॥
- ४६६ शिव मंगल कल्याणकारणी पूजीइ रे ।
डाढा राढा काजि जिननी रे रयणडाबिडा-वासिनी रे ॥१॥
- ४६७ दाढा राढा काजि जिननी । सकल इंद्र आराधीइ रे ।
आशातन-निवारि मेहुण रे मेहुण रे तिणि थानकि निवारीइ रे ॥२॥
- ४६८ चिंताहरणी सामि चिता दिशि पूरवइ रे ।
बावनचंदन पूर पूरी रे पूरी रे ।
अगुरु कपूरइ मृगमर्दि रे ॥३॥
- ४६९ अगनि दिइ तिहां अगनि कुमारा ।
देवता रे वायुकुमारो वायु सींचइ रे ।
सींचति रे अमृत जलइ जलदेवता रे ॥४॥
- ४७० जिनमुखि जिमणी ऊंची सोधर्मो लिइ रे ।
तिम डाबी चमरिंद लीजइ रे ।
वासुपूज्य दाढा जडी रे ॥५॥
- ४७१ जिन मुखि डाबी उंची ईशानो लिइ रे ।
हेठा लेई बलिंद दंता रे दंता रे इंद्र अनेरे लीजइ रे ॥६॥
- ४७२ कीकस जिननां देवे जो नवि मूकीइ रे ।
रक्षा लिइ राजानक रेणू रे रेणू रे ।
अपर नरा लेई रमइ रे ॥७॥

૪૭૩ રેણુ લીઆં તી ખાડ પડઇ તે પૂરીરે ।
 રત્નરાશિ કરી ધૂન(થૂબ) કીજઇ રે ।
 કીજઇ રે ચિતાથાનિ જગદીસનઈ રે ॥૮॥

ઢાલ । રાગ- ધન્યાસી ॥

૪૭૪ માઈ હમેથી તૂં નીકી વપુરી માઈ જસ ઘરિ જોઈરે ।
 સુખ મંગલ વાસો સુણવો તેણઈ વાસુપૂજ્ય પુણ્યપ્રકાશો ॥૧॥

૪૭૫ વાસવપૂજિત વાસુપૂજ્ય નમીજઇ ।
 કલ્યાણકદિન તસ વિધિ રમીજઇ ॥૨॥

૪૭૬ વાસુપૂજ્ય કલ્યાણકતિથિ ન તોડી ।
 જિણિ નરિ તેણઈ ન તેડી કલ્યાણક કોડી ॥૨॥ માઈ૦ ।

૪૭૭ જસ ઘરિ વૂઠી જોઈ કલ્યાણ કોડી ।
 કલ્યાણક તિથિ તિણિ કહે ન તેડી ॥૩॥ માઈ૦ ।

૪૭૮ જસ ઘરિ જોઈ રાજમણી રજત હોડી ।
 જન્મકલ્યાણકતિથિ કાહે ન તેડી ॥૪॥ માઈ૦ ।

૪૭૯ વાસુપૂજ્ય પૂજા શુભ ધ્યાનની કોડી ।
 તેણિ કરી તસ હોઈ મુગતી ચેડી ॥૫॥ માઈ૦ ।

ઢાલ-રાગ- ધન્યાસી

૪૮૦ શ્રીમદાનંદવિમલેદું ગુરુ વંદીરે ।
 પાટિ તસ શ્રીવિજયદાનસૂરો ।
 તાસ પટિ પ્રશમનો કૂપલો વંદિરે ।
 હીરવિજયો ગુરુ સુગુણ પૂરો ॥૧॥ શ્રી ભદા૦ ।

૪૮૧ સકલમુનિ સુખકરો સકલ સંયમ ધરો
 દિનકરો શ્રી તપાગચ્છ કેરો ।
 હીરવિજય ગુરુરાજથી આજ જગિ,
 કોપિ અધિકો ન દીસઈ અનેરો ॥૨॥ શ્રીમદા૦ ।

४८२ श्रीवासुपूज्य पुण्य प्रकाशो वसु-
 श्रवण हृदयांबुजे जीव सूर्यो ।
 सकलमुनि चितिउ श्रीसंघसंतिउ ।
 निर्मलो सुरभि जिन जगि कपूरु ॥३॥ श्रीमदा० ।

४८३ नगरी ब्रंभावती जेणि बहु धनवती ।
 जयति जिहां थंभणो पासनाहो ।
 सतत धरणेंद्र पद्मावती पूजितो ।
 सकल सिरिसंघ मुख विजयलाहो ॥४॥ श्रीमदा० ।

इति श्रीवासुपूज्यजिनपुण्यप्रकाश संपूर्णः ॥श्री॥

संवत् १७३८ वर्षे । वैशाखवदि १ शुके ।

श्रीमदणहिल्लपत्तनपुरे । चातुर्वेदी मोढशातीय ।

लेखक वृंदावनेन लिखितमिदं पुस्तकं ॥श्री॥ बाई ।

जतन बाई प्रठनार्थायः । शुभं भवतुः ॥ श्री ॥ श्री ॥ श्री ॥

C/o. आं.रा.जैनविद्याअध्ययन केन्द्र

गुजरात विद्यापीठ

अमदावाद-३८००१४